

ผลของการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับ
และเชิงสร้างของผู้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

**Effects of Focus on Forms Instruction on Receptive and Productive Vocabulary
Knowledge of English for Science and Technology Students**

ปารัต อูสม่า

Parat Usama

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University**

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มีต่อความรู้ คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างของผู้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
ผู้เขียน	นางสาวปาร์ท อูสมมา
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	คณะกรรมการสอบ
..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลาหวิริยานนท์)ประธานกรรมการ (ดร.วรรัตน์ หวานจิตต์)
กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลาหวิริยานนท์)
กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เข็มทอง สีนวงศ์สุวรรณ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลาหวิริยานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวปรัถ อุศมา)

นักศึกษา

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้
ถูกใช้ในการยื่นอนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวปรัถ อุสมา)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างของผู้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ผู้เขียน	นางสาวปารัต อูศมา
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานสูงและต่ำหลังผ่านการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 2) เพื่อศึกษาความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษทางการเกษตรในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 39 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) แผนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย 1) แผนการสอนปรับพื้นฐานด้านคำศัพท์ 2) แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 3) แบบทดสอบหลังการสอนทันทีและวัดความคงทน 4) แบบสอบถาม 5) แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความแตกต่างกันด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังการสอนทันทีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงมีคะแนนความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ และยังพบว่ามีปัญหาคำศัพท์ที่เป็นปัญหาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง คือ คำกริยาวิเศษณ์ในความรู้เชิงรับ คำกริยาในความรู้เชิงสร้าง และคำบุพบทในทั้งสองประเภทความรู้ 2) ความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลับพบว่ากลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำมีความคงทนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 และพบว่าคำนามเป็นปัญหากับกลุ่มตัวอย่างความสามารถพื้นฐานต่ำในความรู้เชิงรับ คำกริยาวิเศษณ์เป็นปัญหากับกลุ่มความสามารถพื้นฐานสูงในความรู้เชิงสร้าง และคำกริยาเป็นปัญหากับกลุ่มความสามารถพื้นฐานต่ำในความรู้คำศัพท์ทั้งสองประเภท 3) ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยแรกคือ

กิจกรรมการสอน เช่น การเขียนตามคำบอกพร้อมเขียนความหมายภาษาไทย การเติมตัวอักษรของคำศัพท์และจับคู่ความหมายภาษาไทย การจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง เป็นต้น ปัจจัยที่สองคือการเน้นคำศัพท์ให้สะดวกตาเพื่อเพิ่มความสามารถในการสังเกตให้แก่ผู้เรียน และปัจจัยที่สามคือผู้เรียนควรมีโอกาสได้ใช้คำศัพท์แต่ละคำประมาณ 8-9 ครั้งต่อการเรียนหนึ่งครั้ง ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษานี้ คือ ควรเพิ่มการสอนคำบุพบทและคำกริยาวิเศษณ์ สำหรับการทบทวนครั้งต่อไปควรเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ระหว่างผู้เรียนสองกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างชัดเจน รวมทั้งควรจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารกับการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์

Thesis Title	Effects of Focus on Forms Instruction on Receptive and Productive Vocabulary Knowledge of English for Science and Technology Students
Author	Miss Parat Usama
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2013

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to investigate the effects of Focus on Forms instruction (FonFs) on productive and receptive vocabulary knowledge of participants with high and low elementary English proficiency; 2) to measure the retention rate of both types of knowledge; and 3) to study the factors of FonFs instruction on participants' vocabulary learning. The subjects of this study were purposively selected. It consisted of 39 third and fourth year students taking a course entitled English for Agriculture in the first semester of the academic year 2013 at Prince of Songkla University. Data collection instruments were immediate test and retention test, questionnaire, and semi-structured interview. Results of the immediate test showed a significant difference between the scores of the two groups (0.00 level) with the high elementary group performing better in both tests than their counterparts. However, adverbs, verbs, and prepositions were still problematic for both groups of participants. Specifically, the participants had difficulty with adverbs in terms of receptive skill, but they found verb problematic when they had to produce them. Prepositions were problematic both receptively and productively. It also showed an insignificant decrease in the retention rate of the high elementary group while that of the low elementary group decreased significantly (0.00 level). Nouns were problematic for the low elementary group in terms of receptive knowledge, but adverbs were problematic for the high elementary group especially in productive test. Moreover, the low elementary group had difficulty with verbs both in terms of receptive and productive skills. This study also discovered three positive factors of FonFs instruction on the participants' vocabulary learning. The first factor was FonFs

activities such as dictation and giving their Thai equivalent, filling in missing letters in each word and then matching them with Thai equivalent provided, and matching words with their Thai equivalent. The second factor was highlighting the words to enhance noticing ability. Finally, 8-9 times of exposure to each target word were found to be sufficient for their vocabulary learning. It is recommended that more prepositions and adverbs should be taught to learners with similar characteristics. For future research, the comparison of the effects of FonFs instruction between the two groups of participants with distinct English proficiency level should be investigated. Also, a pre-test is required as a reference for the post-test gains. Finally, the effects of Focus on Form (FonF) and Focus on Forms (FonFs) should be compared.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณมายังท่านเหล่านี้ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลหาวิริยานนท์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือแนะแนวทางการศึกษาวิจัย พร้อมทั้งได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขพร้อมทั้งให้คำชี้แนะต่างๆ ให้กำลังใจ อีกทั้งมอบโอกาสที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.วรรณ หวานจิตต์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เข้มทอง สีนวงศ์สุวรรณ ที่ได้กรุณาสละเวลาตรวจสอบและแก้ไขวิทยานิพนธ์ ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้อันมีค่าจนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้

ขอบคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัย และขอบคุณนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ลงเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทำการทดลองการสอนตลอดระยะเวลาสามเดือน

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ผู้วิจัยมีความมานะและมุ่งมั่นในการต่อสู้อุปสรรคต่างๆ ได้แก่ แม่และพ่ออันเป็นที่รักที่สนับสนุนทั้งทรัพย์และกำลังใจในการเรียนมาโดยตลอด พี่สาวที่คอยให้คำปรึกษาในการทำวิจัย กัลยาณมิตรในชีวิตทุกคนที่คอยสร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน และเพื่อนร่วมหลักสูตร M.A. TEIL 2012 ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจตลอดเวลาของการทำวิทยานิพนธ์

ปาร์ท อูสมมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
Abstract.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(9)
สารบัญ.....	(10)
สารบัญตาราง.....	(12)
รายการผลงานตีพิมพ์.....	(13)
สำเนาหนังสือตอบรับการตีพิมพ์จากวารสาร.....	(14)

เนื้อหา

1. บทนำ.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
3.1 กลุ่มตัวอย่าง.....	7
3.2 คำศัพท์เป้าหมาย.....	8
3.3 แผนการสอน.....	8
3.3.1 แผนปรับพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์.....	8
3.3.2 แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์.....	9
3.4 เครื่องมือในการวิจัย.....	9
3.4.1 แบบทดสอบ.....	9
3.4.2 แบบสอบถาม.....	10
3.4.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง.....	11
4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล.....	11
4.1 ผลการศึกษา.....	11
4.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง.....	11
4.1.2 ความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	13
4.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	16
4.1.4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนคำศัพท์.....	18
4.2 การอภิปรายผล.....	19

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	22
เอกสารอ้างอิง.....	24
ภาคผนวก	
ก. แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ.....	29
ข. คำศัพท์เป้าหมาย.....	33
ค. คำศัพท์เป้าหมายของแต่ละบทเรียน.....	34
ง. ตัวอย่างแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์.....	35
จ. แบบทดสอบหลังการสอนทันทีและวัดความคงทน.....	41
ฉ. แบบสอบถาม.....	55
ช. กรอบคำถามในการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง.....	57
บทความ ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารที่มีต่อความรู้ คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.58	
ประวัติผู้เขียน.....	77

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
เนื้อหา	
1. ผลการสอบหลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	12
2. ผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง.....	14
3. ผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ.....	15
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	16
5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์.....	17
บทความ	
1. คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบหลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม.....	70
2. คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านคำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม.....	71

รายการผลงานตีพิมพ์

ปาร์ท อูสม่า และชลลดา เลหาวิริยานนท์. (2558, มกราคม-มิถุนายน). ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*, 7(1).

ที่ ศธ 0521.1.11/273

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
90112

21 เมษายน 2557

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน นางสาวปาร์ท อุศมา

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร ที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตีพิมพ์ ในวารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ รายละเอียดทราบแล้วนั้น โดยบทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการวารสารศิลปศาสตร์ฯ เรียบร้อยแล้ว และยินดีให้ บทความของท่านลงพิมพ์ในวารสารศิลปศาสตร์ฯ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม-มิถุนายน 2558 ทั้งนี้ กองบรรณาธิการวารสารศิลปศาสตร์ฯ จะจัดส่งวารสารมายังท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลี สบายยิ่ง)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

งานวิจัย

โทรศัพท์ 0 7428 6675

E-mail : waraporn.no@psu.ac.th

1. บทนำ

ในปัจจุบันประชากรทั่วโลกต้องการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ช่วยให้ผู้คนหลากหลายชนชาติไม่เฉพาะแค่เจ้าของภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลกทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา รวมถึงด้านอื่นๆ จากการตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดรูปแบบการสอนและสื่อการสอนทางภาษาอังกฤษที่หลากหลาย Richards (2006) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษทุกวันนี้ว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มักเลือกใช้วิธีการสอนภาษาแบบสื่อสารในชั้นเรียน (communicative language teaching) ซึ่งวิธีการสอนนี้มีแนวคิดจากการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความหมาย (meaning-focused instruction) ที่เชื่อกันว่าผู้เรียนภาษาจะสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุดหากมุ่งเน้นไปที่ความหมายของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษา (Howatt, 1984) อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างก็เห็นตรงกันว่า กระบวนการสอนภาษาที่เน้นความหมายยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์ (grammatical competence) ในระดับสูงได้ ด้วยสาเหตุนี้จึงเกิดแนวคิดการสอนโดยเน้นรูปแบบ (Form-Focused Instruction หรือ FFI) ขึ้นเพื่อใช้สอนไวยากรณ์ (Laufer, 2005; 2006)

การสอนเน้นรูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประเภทที่หนึ่งคือการสอนตัวภาษา (linguistic elements) หรือไวยากรณ์ ที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนซึมซับไวยากรณ์ระหว่างการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (communicative activities) การสอนที่เน้นรูปแบบในลักษณะนี้เรียกว่าการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสาร (Focus on Form หรือ FonF) (DeKeyser, 1998; Ellis, 2001; Long, 1991; Norris & Ortega, 2000) ประเภทที่สอง คือ การมุ่งสอนไวยากรณ์ในบทเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับการสอนไวยากรณ์โดยเฉพาะ (Focus on Forms หรือ FonFs) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นบทเรียนหรือแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมที่ไม่ได้มุ่งเน้นการสื่อสาร (non-communicative activities) Ellis (2001) ได้อธิบายความแตกต่างของการเรียนทั้งสองแบบไว้ว่า การเรียนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมองว่าตัวเองเป็นผู้ใช้ภาษาโดยภาษาเป็นเครื่องมือ (tool) ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่สำหรับการเรียนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารนั้น ผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อใช้สื่อสารแต่จะเรียนเพียงเพื่อการเรียนรู้เท่านั้น

ในการเรียนภาษานอกจากไวยากรณ์แล้ว คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร การใช้ภาษาจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีคำศัพท์ ดังที่ Wilkins (1972, น. 111) ได้กล่าวว่า “หากปราศจากไวยากรณ์ การสื่อความยังอาจเกิดขึ้นได้บ้าง แต่ถ้าปราศจากคำศัพท์แล้ว การสื่อความก็มีอาจเกิดขึ้นได้เลย” (“Without grammar very little can be conveyed, without

vocabulary nothing can be conveyed.”) ดังนั้นผู้เรียนภาษาควรมีความรู้คำศัพท์เป็นอย่างดีจึงจะสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Schmitt, 2010) ความคิดเห็นดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และทักษะด้านภาษาต่างๆในระดับสูงของ Alderson (2005) ว่าคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านที่ระดับ .64 การฟังที่ระดับ .61-.65 การเขียนที่ระดับ .70-.79 และสัมพันธ์กับไวยากรณ์ที่ระดับ .64 ซึ่งหากผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศรู้จักคำศัพท์ที่มีรากศัพท์เดียวกัน (word families) 8,000-9,000 คำ ก็จะสามารถอ่านสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้โดยไม่มีปัญหาด้านคำศัพท์ แต่กระนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ในปริมาณมากได้จำเป็นต้องอาศัยการเรียนเป็นระยะเวลาอันนานจึงจะสามารถรู้จักคำศัพท์ต่างๆ ได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา การเรียนคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่ง Schmitt (2010) ได้เสนอว่าการสอนคำศัพท์อย่างจริงจัง (explicit learning) ผ่านตัวป้อนทางภาษา (language input) ที่หลากหลายจำเป็นต่อการเรียนคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ความรู้คำศัพท์เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน (Alderson, 1984; Laufer, 1991) โดยเฉพาะผู้เรียนสาขาเฉพาะทาง เช่น สาขาธุรกิจ พยาบาลศาสตร์ หรือ เกษตรกรรม ซึ่งมีความจำเป็นต้องอ่านภาษาอังกฤษที่มีคำศัพท์เชิงวิชาการหรือคำศัพท์เฉพาะทางต่างๆ ผู้เรียนดังกล่าวจึงควรได้รับการสอนคำศัพท์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมพร้อมสู่การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาของตนเอง ทั้งนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางวิชาการ (English for Academic Purposes) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) หรือ ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology) เหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางที่มีคำศัพท์เชิงวิชาการหรือคำศัพท์เฉพาะทางต่างๆ อยู่ได้ดีขึ้น Nation และ Waring (1997) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรรู้คำศัพท์จำนวน 2,000 คำแรกในรายการคำศัพท์ของ General Service List หรือ GSL (West, 1953) และอีก 570 กลุ่มคำในรายการคำศัพท์ของ Academic Word List หรือ AWL (Coxhead, 2000)

จากแนวคิดข้างต้นสามารถอนุมานได้ว่า คำศัพท์ทั้ง 2,570 คำมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งจะต้องรู้คำศัพท์พื้นฐานให้ดีเสียก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะทางหรือเชิงวิชาการได้ในลำดับถัดไปเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังมีงานวิจัยที่พบว่านักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางหรือภาษาอังกฤษเชิงวิชาการยังมีปัญหาด้านการอ่านอยู่มาก ด้วยสาเหตุนี้ผู้เรียนจึงควรได้รับการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการหรือเฉพาะทาง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Prapphal, 2001; Sagarik, 1978; Srisa-arn, 1998)

Nation (1990) จำแนกความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องมีไว้ 8 ประเภท คือ 1) การใช้คำศัพท์ในภาษาพูด (spoken form) เป็นความรู้ในการออกเสียงคำศัพท์ 2) การใช้คำศัพท์ในภาษาเขียน (written form) คือความรู้ในการสะกดคำ 3) การใช้คำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ (grammatical patterns) หมายถึงความเข้าใจในการนำคำศัพท์ไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การใช้คำปรากฏร่วม (collocations) คือความรู้ว่าคำศัพท์ใดต้องใช้ร่วมกับคำใด หรือ เป็นคำที่ปรากฏร่วมกัน 5) ความถี่ของคำศัพท์ (frequency) หมายถึงรู้ว่าคำศัพท์นั้นๆ มักพบบ่อยในบริบทใดและอย่างไร 6) ความเหมาะสมในการใช้คำศัพท์ (appropriateness) หมายถึงความรู้ว่าควรใช้คำศัพท์ใดในบริบทใดอย่างไร 7) ความหมาย (meaning) เป็นการรู้ความหมายของคำศัพท์และสิ่งที่คำศัพท์สื่อถึง 8) ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ (associations) คือ ความรู้ว่าคำศัพท์ที่พบเกี่ยวข้องกันกับคำศัพท์อื่นหรือสามารถนำมาใช้แทนกันได้ นอกจากนี้ความรู้ด้านคำศัพท์ยังสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1) ความรู้คำศัพท์เชิงรับ (receptive knowledge) เป็นความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์เมื่อได้ยิน หรือ มองเห็น ความรู้นี้เป็นขั้นตอนแรกของการเรียนรู้คำศัพท์ 2) ความรู้ในการนำคำศัพท์ไปใช้ หรือความรู้คำศัพท์เชิงสร้าง (productive knowledge) ความรู้นี้พัฒนามาจากความรู้คำศัพท์เชิงรับนั่นเอง ซึ่งความรู้นี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการเขียนหรือพูด (Schmitt, 2010) ซึ่ง Melka (1997) ได้ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ทั้งสองประเภทไว้ว่าเป็นความรู้ที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน กล่าวคือ ความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจะค่อยๆ เปลี่ยนจากความรู้เชิงรับมาเป็นความรู้เชิงสร้างในภายหลัง

โดยทั่วไปแล้วแนวคิดเกี่ยวกับการสอน โดยเน้นรูปแบบในระยะแรกๆ นั้นเป็นแนวคิดที่นำไปใช้สอนไวยากรณ์ ต่อมาจึงได้มีการนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์ (Laufer, 2005; 2006) ซึ่งนักวิชาการเชื่อว่าวิธีการสอนนี้จะส่งผลต่อการเรียนรู้และการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน และตัวภาษา (linguistic elements) ที่เดิมหมายถึงไวยากรณ์นั้น ภายหลังจึงครอบคลุมคำศัพท์ด้วย การสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารจึงหมายถึงการสอดแทรกการสอนคำศัพท์ในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร สามารถทำได้โดยกำหนดให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์เป็นเป้าหมายหลัก ซึ่งการสอนรูปแบบที่สองนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์

มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาวิธีการสอนคำศัพท์ที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนทั้งสองประเภท ซึ่งการสอนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสาร (Oxford & Crookall, 1990; Oxford & Scarcella, 1994; Shen, 2003) ได้แก่ การสอนคำศัพท์จากบริบท (contextualizing) ซึ่งเป็นการสอนคำศัพท์จากบริบทการสื่อสาร คือ การฟัง การ

พูด การอ่าน และการเขียน และการสอนคำศัพท์แบบไม่รู้ตัว (implicit) หรือ แบบบังเอิญ (incidental) การสอนรูปแบบนี้ผู้เรียนจะเกิดการซึมซับความรู้คำศัพท์จากการทำกิจกรรมหรือชิ้นงานที่มีคำศัพท์เป้าหมายประกอบอยู่โดยที่ผู้เรียนไม่ได้ตั้งใจเป้าหมายว่าจะต้องเรียนรู้คำศัพท์นั้นๆ ตัวอย่างเช่น การสอนอนุมานความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่พบจากการอ่าน (Amirian & Momeni, 2012) การสอนคำศัพท์จากการฟังบรรยายเชิงวิชาการ (Vidal, 2003) และการสอนคำศัพท์จากการอ่านเชิงกว้าง (extensive reading) (Horst, Cobb & Meara, 1998) เป็นต้น ส่วนวิธีการที่สอดคล้องกับการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ (Oxford & Crookall, 1990; Oxford & Scarcella, 1994; Shen, 2003) ได้แก่ การสอนคำศัพท์ที่ไม่อิงบริบทการสื่อสาร (decontextualizing) เป็นการสอนคำศัพท์จากการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่เน้นคำศัพท์เป้าหมายโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การสอนโดยใช้รายการคำศัพท์ (word list) พร้อมความหมายในภาษาแม่ (Prince, 1996) และ การสอนคำศัพท์จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้องค์ประกอบของคำศัพท์ เช่น ตัวสะกด และ หน้าที่ของคำในประโยค เป็นต้น (Groot, 2000)

การสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารและการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์นั้นต่างก็มีวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามนักวิชาการหลายท่าน (Ellis et al., 2002 อ้างอิงใน Doughty & Varela, 1998; Lightbown & Spada, 1990; VanPatten, 1990) เห็นพ้องต้องกันว่าวิธีการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการสอนภาษามากกว่า เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ผ่านบริบทและเป็นความเข้าใจที่เกิดจากบริบท ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาได้อย่างแท้จริงและสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมองว่าวิธีการสอนเน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์นั้นเป็นวิธีการสอนที่ล้าสมัย แต่ในทางกลับกันก็มีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังคงเชื่อว่าวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการสอนคำศัพท์โดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารยังคงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนระดับมัธยมปลาย (Jahangard, 2010; Laufer, 2006; Laufer & Rozovski-Roitblat, 2011)

Laufer (2006) เป็นผู้ริเริ่มศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารและการสอนเน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ โดยพบว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบเน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์สามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่า และยังอธิบายเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้แบบเน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์นั้นยังจำเป็นต่อการเรียนรู้คำศัพท์ในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเรียนรู้คำศัพท์จากตัวป้อน (input) ที่หลากหลายในบริบทของการเรียนรู้ของ

เจ้าของภาษาซึ่งมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก จึงสรุปได้ว่าแม้วิธีการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์นั้นจะเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างล้าสมัย แต่ในทางกลับกันวิธีการสอนนี้ยังคงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนที่ครูผู้สอนไม่ควรมองข้าม

นอกจากการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์จะเป็นประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนแล้ว การสังเกตยังเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้คำศัพท์ Schmidt (2001, น. 30) กล่าวว่า “มนุษย์จะเรียนรู้ในสิ่งที่พวกเขาสนใจ แต่สำหรับสิ่งที่ไม่สนใจพวกเขาจะเรียนรู้ได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น” (People learn about the things that they attend to and do not learn much about the things they do not attend to.) ความคิดเห็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการสังเกตที่มีต่อกลไกในการเรียนภาษา และแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการสังเกต คือ สมมติฐานการสังเกต (Noticing Hypothesis) Ellis (1997) เสนอว่า หากผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสังเกตแล้วก็จะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ เพราะกระบวนการสังเกตจะช่วยเปลี่ยนตัวป้อนทางภาษา (language input) ที่ผู้เรียนได้รับให้กลายเป็นความรู้ (intake) ต่อไป ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยหลักการสำคัญในการสังเกต 3 ประการ คือ 1) จะต้องมีการสังเกตตัวป้อน 2) เปรียบเทียบตัวป้อนที่ได้รับกับความรู้ที่มีอยู่ 3) สามารถพัฒนาความรู้นั้นให้อยู่ในความจำระยะยาวได้ และจากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้สมมติฐานการสังเกต นักวิจัยส่วนใหญ่ยืนยันว่ากระบวนการสังเกตมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์เป้าหมายของผู้เรียน (Paribakht & Wesche, 1997; Soleimani & Najafi, 2012; White, 1998; Yanguas, 2009)

จากสมมติฐานการสังเกตทำให้เห็นว่าการสังเกตเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนรับเอาตัวป้อนเข้ามารวมกับระบบความจำ ซึ่ง Schmit (1990 อ้างถึงใน Cross, 2002) ได้เสนอปัจจัยอื่นๆที่จะส่งผลต่อการสังเกตได้เช่นกัน เช่น การสร้างตัวป้อนให้มีลักษณะที่สะดุดตา (visual input enhancement) วิธีการนี้เป็นการเพิ่มลักษณะเด่นให้กับคำศัพท์เป้าหมายที่เรียนผ่านวิธีการจัดรูปแบบต่างๆ เช่น การทำตัวอักษรหนา การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การขีดเส้นใต้ เป็นต้น (Doughty & Williams, 1998) การเพิ่มลักษณะเด่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสังเกตคำศัพท์เป้าหมายได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ความถี่ในการเรียนคำศัพท์ (Folse, 2006) ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลต่อการสังเกตได้เช่นกัน ซึ่งวิธีการนี้นับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นคำศัพท์ซ้ำๆ จากตัวป้อนที่หลากหลาย Brown et al. (2008) ได้เสนอจำนวนความถี่ในการเรียนคำศัพท์ที่เหมาะสมว่า ผู้เรียนควรเรียนคำศัพท์แต่ละคำไม่น้อยไปกว่า 7-9 ครั้งต่อคำจึงจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์และมีความคงทนของความรู้คำศัพท์ได้ จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่าการสังเกตคำศัพท์เป้าหมาย และการสร้างลักษณะคำศัพท์ให้สะดุดตา รวมถึงความถี่ในการเรียนคำศัพท์ที่เหมาะสมจะส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น

จากความสำคัญของคำศัพท์ที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเชิงวิชาการ ประโยชน์ของการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่ช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ ความจำเป็นในการสังเกตคำศัพท์เป้าหมายจากสมมติฐานการสังเกต การสร้างลักษณะคำศัพท์ให้สะดุดตาและความถี่ในการเรียนคำศัพท์ที่เหมาะสม รวมถึงปัญหาที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความรู้คำศัพท์พื้นฐานน้อยกว่า 2,000 คำ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่เพิ่มการเน้นคำศัพท์ให้สะดุดตาและกำหนดความถี่ที่เหมาะสมในการเรียนคำศัพท์จะช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์เบื้องต้นให้นักศึกษาเพื่อให้สามารถอ่านตำราหรือสิ่งพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษได้ รวมทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานสูงและต่ำหลังผ่านการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์และศึกษาความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนดังกล่าว ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถใช้สนับสนุนผลการวิจัยที่ใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ว่าสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้คำศัพท์ในเชิงรับและยังทำให้ครูผู้สอนด้านคำศัพท์รู้ว่ากิจกรรมการเรียนคำศัพท์และปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ เพื่อที่จะนำผลลัพธ์ดังกล่าวไปปรับใช้ในการเรียนการสอนคำศัพท์ต่อไป งานวิจัยนี้มุ่งตอบคำถามวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานสูงและต่ำหลังผ่านการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.2 ความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.3 ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) กล่าวคือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เป็นวิชาเลือก ซึ่งมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 56 คน นักศึกษาเหล่านี้ผ่านการเรียนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2 วิชาแล้ว ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงจัดให้มีการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของสำนักพิมพ์ Cengage Learning (Chase, 2011) แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยเนื้อหาที่ใช้ทดสอบจะวัดความรู้ไวยากรณ์พื้นฐาน เช่น การใช้คำกริยา ได้ถูกต้องตาม tenses การใช้ gerund การใช้ verb to be การใช้ pronouns เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการวัดความรู้คำศัพท์พื้นฐานและการตีความประโยค (ดูแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษในภาคผนวก ก) คะแนนจากแบบทดสอบสามารถทำให้ทราบระดับของผู้เรียน 5 ระดับ ดังนี้

< 20	เทียบได้กับ	elementary
20-29	เทียบได้กับ	pre-intermediate
30-39	เทียบได้กับ	intermediate
40-45	เทียบได้กับ	advanced
> 46	เทียบได้กับ	very advanced

คะแนนที่ได้จากการทดสอบพบว่า มีนักศึกษา 2 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษา 25 คน ได้คะแนนต่ำกว่า 20 ซึ่งอยู่ในระดับ elementary คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มนี้คือ 13.08 และ 2) นักศึกษา 31 คน ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 20-29 ซึ่งเป็นระดับ pre-intermediate นักศึกษากลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ย 24.84 แต่เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทดลองสอนและการสอบหลังการสอน พบว่าเหลือ นักศึกษาเพียง 39 คนที่มีคะแนนสอบครบทั้งสองครั้ง ซึ่งเมื่อแยกตามแบบทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษข้างต้น มีนักศึกษา 20 คนที่อยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่า 20 เมื่อหาคะแนนเฉลี่ยใหม่พบว่านักศึกษากลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ย 14.4 และมีนักศึกษาที่อยู่ในระดับคะแนน 20-29 เพียง 19 คน โดยคะแนนเฉลี่ยใหม่ของนักศึกษากลุ่มนี้คือ 26.6 เมื่อคำนวณความต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มโดยใช้ t-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.00 ดังนั้นในงานวิจัยนี้

จึงจัดให้กลุ่มตัวอย่างมี 2 ระดับความสามารถคือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำและกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูง

3.2 คำศัพท์เป้าหมาย

คำศัพท์เป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้มาจากคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกจากบทคัดย่อและข่าวที่เกี่ยวข้องกับวิจัยด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งนักศึกษาแต่ละคนต้องอ่านและเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่อยู่ใน 2000 คำพื้นฐานของ General Service List โดยตรวจสอบคำศัพท์กับโปรแกรม Lextutor (<http://www.lexutor.ca/vp/eng/>) ในเบื้องต้นมีคำศัพท์ทั้งหมด 310 คำที่นักศึกษาระบุว่าเป็นคำศัพท์ที่ตนไม่รู้ความหมาย จากนั้นผู้วิจัยได้นำคำศัพท์เหล่านั้นมาหาคำที่ซ้ำกัน ได้คำศัพท์เป้าหมาย 100 คำ ได้แก่ คำนาม 30 คำ คำกริยา 29 คำ คำคุณศัพท์ 24 คำ คำกริยาวิเศษณ์ 10 คำ และคำบุพบท 7 คำ และนำคำศัพท์ทั้งหมดไปสร้างแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ (คู่มือคำศัพท์เป้าหมายในภาคผนวก ข)

3.3 แผนการสอน

แผนการสอนที่ใช้ในการศึกษาคำศัพท์ครั้งนี้มี 2 ชุด ชุดแรกเป็นแผนปรับพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์เพื่อใช้สอน 4 ชั่วโมง และชุดที่สองคือแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 15 ชั่วโมง แผนการสอนทั้งหมดใช้สอนก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะเรียนวิธีการอ่านบทคัดย่อและข่าวของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเฉพาะส่วนของคำศัพท์ แผนการสอนทั้งหมดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนปรับพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์

ก่อนทำการทดลองสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ ผู้วิจัยได้ทำการปรับพื้นฐานให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนทั้งหมด 4 แผน ประกอบด้วย 1) verbs and nouns 2) adjectives 3) adverbs 4) prefixes and suffixes เพื่อปูพื้นฐานคำศัพท์ก่อนการเรียนคำศัพท์ เนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกมามีดังกล่าวยังจะช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะประเภทของคำศัพท์ที่พบบ่อยและเข้าใจความหมายและประเภทคำศัพท์จาก prefix และ suffix ที่พบในเบื้องต้นได้ ในแผนการสอนชุดนี้ผู้วิจัยได้มีการอธิบายถึงลักษณะคำศัพท์แต่ละประเภท ประกอบกับชี้ให้เห็นตัวอย่างการใช้คำศัพท์ประเภทนั้นๆ และมีแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์หลังเรียนเสร็จแต่ละบทเรียนด้วย เช่น การหาคำนามในประโยค การแต่งประโยคจากคำคุณศัพท์ที่กำหนดให้ การจับคู่ prefix และ suffix กับความหมายที่ถูกต้อง

3.3.2 แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์

ผู้วิจัยได้แบ่งคำศัพท์เป้าหมาย 100 คำ ออกเป็น 10 ชุด ชุดละ 10 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ครบทั้ง 5 ประเภทเพื่อนำคำศัพท์ดังกล่าวมาสร้างแผนการสอน 15 แผน (ดูคำศัพท์เป้าหมายของแต่ละบทเรียนในภาคผนวก ก) คือ 1) แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 10 แผน ในแผนการสอนนี้จะเน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ในเชิงรับ เช่น การดูรายการคำศัพท์ การอ่านบัตรคำศัพท์ การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเขียนตามคำบอก อักษรไขว้ 2) แผนการทบทวนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 5 แผน แผนการสอนนี้จะเน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้คำศัพท์ในเชิงสร้าง ซึ่งใช้หลังสอนคำศัพท์เสร็จทุกๆสองชุดโดยการทบทวนคำศัพท์ 20 คำที่สอนไปแล้ว และจะมุ่งให้กลุ่มตัวอย่างนำคำศัพท์ไปเติมลงในช่องว่างในประโยคที่กำหนดให้ นอกจากนี้ในแผนการสอนทั้งสองประเภทจะเน้นให้ผู้เรียนเห็นคำศัพท์เป้าหมายอย่างชัดเจน โดยการใช้สีและตัวหนาในการนำเสนอคำศัพท์เป้าหมายรวมถึงการเฉลยคำตอบทุกครั้ง และยังออกแบบแผนการสอนโดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนคำศัพท์แต่ละคำ 8-9 ครั้ง (ดูตัวอย่างแผนการสอนในภาคผนวก ง)

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

3.4.1 แบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และใช้สำหรับการทดสอบหลังการสอนทันทีและการทดสอบความคงทนด้านความรู้คำศัพท์หลังการสอน 4 สัปดาห์ ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน ใช้ทดสอบคำศัพท์เป้าหมายทั้งหมด 100 คำ ตอนที่ 1 เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ในเชิงสร้าง 100 ข้อ โดยเลือกคำศัพท์จากตัวเลือกเพื่อให้เติมลงในช่องว่างของแต่ละประโยคได้อย่างถูกต้อง แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงรูปแบบข้อสอบมาจาก Schmitt และ McCarthy (1997) ส่วนตอนที่ 2 เป็นการวัดความรู้คำศัพท์เชิงรับ 100 ข้อ โดยการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความหมายภาษาไทยที่กำหนดแต่ละข้อ (Nation, 2008) ตัวอย่างของข้อสอบมีดังต่อไปนี้

ความรู้เชิงสร้าง

- 1) The results of his research _____ our original theory.
 a. integrate b. prevent c. produce d. support

ความรู้เชิงรับ

1) ปริมาณ, จำนวน

a. amount b. effort c. influence d. damage

ในขั้นตอนการทดลองข้อสอบและหาความเชื่อมั่นของข้อสอบ ผู้วิจัยนำข้อสอบไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษและการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมของข้อสอบ และแก้ไขตามคำแนะนำ กล่าวคือ ในตอนที่ 1 แก้ไขคำศัพท์ในประโยคให้ง่ายขึ้นโดยใช้คำศัพท์พื้นฐานที่อยู่ใน General Service List และปรับตัวเลือกให้เป็นคำศัพท์ที่สอดคล้องกันมากขึ้น เช่น ปรับตัวเลือกให้เป็นคำกริยาทั้งหมดเพื่อความสะดวกของคำตอบ ส่วนในตอนที่ 2 แก้ไขความหมายของคำศัพท์ให้ถูกต้องและปรับตัวเลือกให้เหมาะสม โดยไม่ใช้คำศัพท์ซ้ำๆ กันมากเกินไปในข้อที่ถูกจัดอยู่ใกล้กัน ซึ่งข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น Cronbach เท่ากับ 0.95 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความรู้คำศัพท์เชิงสร้างก่อนความรู้เชิงรับเพื่อหลีกเลี่ยงการนำความรู้จากแบบทดสอบไปใช้กับอีกแบบทดสอบหนึ่ง (order effect) (ดูแบบทดสอบในภาคผนวก จ)

3.4.2 แบบสอบถาม

หลังการทดสอบความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม 22 ข้อ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามนี้เป็นคำถามปลายปิด (close-ended question) โดยใช้ระดับการวัดแบบประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับความคิดเห็น ได้แก่ 4 = เห็นด้วยมากที่สุด, 3 = เห็นด้วยมาก, 2 = เห็นด้วยน้อย, 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบบสอบถามแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกจำนวน 12 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่ช่วยพัฒนาความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง คำถามส่วนที่สองจำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาถึงปัจจัยที่อาจส่งต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น การเน้นคำศัพท์เป้าหมายให้สังเกตได้ง่ายขึ้น ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ จำนวนคำศัพท์ที่เรียนในแต่ละครั้ง เวลาในการเรียนรู้คำศัพท์ ความยากง่ายของประโยคที่ยกตัวอย่างการใช้คำศัพท์ จำนวนครั้งในการทบทวนคำศัพท์ และการรู้ความหมายคำศัพท์และเข้าใจไวยากรณ์ที่ใช้ประโยค (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก ฉ)

3.4.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

นอกจากแบบสอบถามแล้ว งานวิจัยฉบับนี้ยังใช้การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนคำศัพท์และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนคำศัพท์ครั้งนี้ ทั้งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น การเน้นคำศัพท์ให้สะดุดตา ซึ่งคำถามที่ใช้การสัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended question) มีทั้งหมด 8 คำถาม ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนสูงที่สุดจำนวน 5 คนแรก และต่ำที่สุดจำนวน 5 คนสุดท้าย ซึ่งตรงกับกลุ่มความสามารถที่แบ่งไว้ คือ นักศึกษาที่มีคะแนนสอบสูงสุดอยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง และนักศึกษาที่มีคะแนนสอบต่ำสุดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ โดยดำเนินการสัมภาษณ์หลังการสอนคำศัพท์ผ่านไป 4 สัปดาห์ ซึ่งผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มตามความสามารถที่แบ่งไว้ และใช้เวลาในการสัมภาษณ์กลุ่มละ 20 นาที โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ทั้งหมด หลังจากนั้นจึงนำเสียงที่บันทึกมาถอดความและสรุปประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ (ดูรอบคำถามในการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในภาคผนวก ข)

4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

4.1 ผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยดังกล่าวข้อต่อไปนี้เป็น 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำและสูงหลังผ่านการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 2) ความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม 4) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนคำศัพท์

4.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังผ่านการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired sample *t*-test และขนาดของผล (effect size) พบว่าในภาพรวม (ตารางที่ 1) คะแนนทดสอบคำศัพท์หลังการสอนทันที

ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงสูงกว่าคะแนนทดสอบคำศัพท์หลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำทั้งในความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง (ร้อยละ 78.74 และ 65.55) ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00* และมีค่าขนาดผลในระดับ 'ใหญ่' (1.25) หากสังเกตรายละเอียดในแต่ละประเภทความรู้จะเห็นได้ว่าในความรู้เชิงรับ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจำคำนาม (ร้อยละ 94.39 และ 85.50) และคำกริยาได้ดีที่สุด (ร้อยละ 93.83 และ 78.10) ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง (S.D. = 5.88 และ 7.67) จะเกาะกลุ่มกันมากกว่าคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ (S.D. = 12.67 และ 15.43) แต่ประเภทของคำที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงจำได้น้อยที่สุดคือ คำกริยาวิเศษณ์ (ร้อยละ 83.16) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำจำคำบุพบทได้น้อยที่สุด (ร้อยละ 67.86) ส่วนด้านความรู้เชิงสร้างนั้น ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มสามารถเรียนรู้คำคุณศัพท์ (ร้อยละ 71.71 และ 59.79) และคำนามได้ดีที่สุด (ร้อยละ 69.12 และ 57.83) แต่จะสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงเรียนรู้คำกริยาได้น้อยที่สุด (ร้อยละ 58.62) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำจำคำบุพบทได้น้อยที่สุดเช่นเดียวกับความรู้เชิงรับ (ร้อยละ 46.43)

ตารางที่ 1 ผลการสอบหลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

		กลุ่ม A		กลุ่ม B		t	df	Sig. (2-tailed)	Effect Size
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.				
ความรู้เชิงรับ	คำนาม	94.39%	5.88	85.50%	12.67	-2.83	27.13	0.01*	1.09
	คำกริยา	93.83%	7.67	78.10%	15.43	-4.06	28.17	0.00*	1.53
	คำคุณศัพท์	91.89%	7.79	73.75%	13.73	-5.11	30.39	0.00*	1.85
	คำกริยาวิเศษณ์	83.16%	12.5	68.50%	24.12	-2.4	28.82	0.02*	0.89
	คำบุพบท	87.97%	14.49	67.86%	26.17	-2.99	29.95	0.01*	1.09
	รวม	92.05%	6.8	77.60%	13.66	-4.15	37	0.00*	1.36
ความรู้เชิงสร้าง	คำนาม	69.12%	15.59	57.83%	13.56	-2.42	37	0.02*	0.8
	คำกริยา	58.62%	15.51	47.41%	16.48	-2.18	37	0.04*	0.72
	คำคุณศัพท์	71.71%	13.79	59.79%	13.54	-2.72	37	0.01*	0.89
	คำกริยาวิเศษณ์	60.53%	17.47	48.00%	18.52	-2.17	37	0.04*	0.71
	คำบุพบท	63.16%	16.71	46.43%	23.12	-2.58	37	0.01*	0.85
	รวม	65.42%	12.76	53.50%	12.48	-2.95	37	0.01*	0.97
รวมทั้งหมด		78.74%	9.14	65.55%	12.23	-3.8	37	0.00*	1.25

หมายเหตุ: กลุ่ม A = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง กลุ่ม B = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ

4.1.2 ความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

หลังการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทดสอบความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง และนำผลคะแนนของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ความแตกต่างกับคะแนนทดสอบหลังการสอนทันที ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง จะเห็นได้ว่าในภาพรวมคะแนนความคงทนของกลุ่มนี้ลดลงจากคะแนนทดสอบหลังการสอนทันทีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากร้อยละ 78.74 เหลือร้อยละ 76.61 ซึ่งมีค่าขนาดของผลในระดับ ‘กลาง’ (0.63) และเมื่อสังเกตในแต่ละประเภทความรู้คำศัพท์ก็พบผลลัพธ์เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ภาพรวมความคงทนทั้งด้านความรู้คำศัพท์เชิงรับ (จากร้อยละ 92.05 เหลือร้อยละ 89.37) และเชิงสร้าง (จากร้อยละ 65.42 เหลือร้อยละ 63.84) ลดลงจากคะแนนทดสอบหลังการสอนทันทีอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามพบค่ากริยาวิเศษณ์ในความรู้เชิงสร้างเพียงประเภทเดียวเท่านั้นที่กลุ่มความสามารถพื้นฐานสูงมีคะแนนความคงทนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.02 และมีค่าขนาดผลในระดับ ‘ใหญ่’ (1.21) โดยลดลงจากร้อยละ 60.53 เหลือร้อยละ 50.53

ตารางที่ 2 ผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง

กลุ่ม A	หลังสอนทันที		ความคงทน		t	df	Sig. (2- tailed)	Effect Size	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.					
ความรู้เชิงรับ	คำนาม	94.39%	5.88	91.23%	17.04	0.88	18	0.39	0.41
	คำกริยา	93.83%	7.67	90.20%	14.00	1.53	18	0.14	0.72
	คำคุณศัพท์	91.89%	7.79	89.47%	10.05	1.29	18	0.21	0.61
	คำกริยาวิเศษณ์	83.16%	12.50	82.11%	13.57	0.36	18	0.73	0.17
	คำบุพบท	87.97%	14.49	87.97%	15.98	0.00	18	1.00	0.00
	รวม	92.05%	6.80	89.37%	12.82	1.16	18	0.26	0.55
ความรู้เชิงสร้าง	คำนาม	69.12%	15.59	69.65%	16.96	-0.25	18	0.80	0.12
	คำกริยา	58.62%	15.51	58.62%	18.21	0.00	18	1.00	0.00
	คำคุณศัพท์	71.71%	13.79	71.27%	16.60	0.15	18	0.88	0.07
	คำกริยาวิเศษณ์	60.53%	17.47	50.53%	17.15	2.57	18	0.02*	1.21
	คำบุพบท	63.16%	16.71	54.14%	23.61	1.68	18	0.11	0.79
	รวม	65.42%	12.76	63.84%	14.92	1.32	18	0.20	0.62
รวมทั้งหมด	78.74%	9.14	76.61%	12.76	1.33	18	0.20	0.63	

หมายเหตุ: กลุ่ม A = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนภาพรวมความคงทนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ ลดลงจากคะแนนทดสอบหลังการสอนทันทีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 และมีค่าขนาดผลในระดับ ‘ใหญ่’ (1.53) โดยลดลงจากร้อยละ 65.55 เหลือร้อยละ 61.98 และเมื่อพิจารณาคะแนนในแต่ละประเภทความรู้ก็พบผลลัพธ์ใกล้เคียงกัน คือ คะแนนภาพรวมของความรู้คำศัพท์เชิงรับ (จากร้อยละ 77.60 เหลือร้อยละ 73.85) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่าขนาดของผลในระดับ ‘ใหญ่’ (1.32) ซึ่งประเภทคำศัพท์ที่จำได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในความรู้เชิงรับ คือ คำนาม (จากร้อยละ 85.50 เหลือร้อยละ 81) และคำกริยา (จากร้อยละ 78.10 เหลือร้อยละ 73.28) ส่วนในความรู้เชิงสร้างนั้น กลุ่มความสามารถพื้นฐานต่ำมีคะแนนภาพรวมลดลงจากเดิมร้อยละ 53.50 เหลือร้อยละ 50.10 ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.02

และมีค่าขนาดผลระดับ 'ใหญ่' (1.15) เช่นเดียวกัน และค่ากรียาเป็นประเภทค่าในความรู้เชิงสร้างที่กลุ่มนี้มีคะแนนความคงทนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (0.03) โดยลดจากร้อยละ 47.41 เหลือร้อยละ 41.72

ตารางที่ 3 ผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ

กลุ่ม B	หลังสอนทันที		ความคงทน		t	df	Sig. (2-tailed)	Effect Size	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.					
ความรู้เชิงรับ	คำนาม	85.50%	12.67	81 %	14.47	2.29	19	0.03*	1.05
	คำกริยา	78.10%	15.43	73.28%	16.01	2.59	19	0.02*	1.19
	คำคุณศัพท์	73.75%	13.73	70.21%	18.79	1.20	19	0.25	0.55
	คำกริยาวิเศษณ์	68.50%	24.12	63.50%	22.31	1.07	19	0.30	0.49
	คำบุพบท	67.86%	26.17	72.86%	24.48	-1.28	19	0.22	-0.59
	รวม	77.60%	13.66	73.85%	15.21	2.87	19	0.01*	1.32
ความรู้เชิงสร้าง	คำนาม	57.83%	13.56	55 %	14.69	1.62	19	0.12	0.74
	คำกริยา	47.41%	16.48	41.72%	18.17	2.38	19	0.03*	1.09
	คำคุณศัพท์	59.79%	13.54	57.92%	15.58	0.98	19	0.34	0.45
	คำกริยาวิเศษณ์	48 %	18.52	45.50%	19.05	0.62	19	0.54	0.28
	คำบุพบท	46.43%	23.12	43.57%	26.41	0.51	19	0.62	0.23
	รวม	53.50%	12.48	50.10%	14.82	2.51	19	0.02*	1.15
รวมทั้งหมด	65.55%	12.23	61.98%	14.09	3.33	19	0.00*	1.53	

หมายเหตุ: กลุ่ม B = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ

จากผลคะแนนความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงมีความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะความรู้เชิงรับ แต่ยังมีประเภทคำศัพท์ที่เป็นปัญหาในความรู้เชิงสร้าง คือ คำกริยาวิเศษณ์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำไม่มีความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ทั้งเชิงรับและเชิงสร้าง ซึ่งคำนามยังคงเป็นปัญหาในความรู้เชิงรับและคำกริยาเป็นปัญหาในความรู้คำศัพท์ทั้งสองประเภท

4.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์จากการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (ตารางที่ 4) พบว่า กิจกรรมสองกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงได้ดีที่สุด คือ การเลือกคำศัพท์ที่ได้ยินพร้อมเขียนความหมายภาษาไทย ($\bar{x} = 3.58$) และการเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้องตามลำดับที่ได้ยินและจับคู่ความหมายภาษาไทย ($\bar{x} = 3.53$) ตามด้วยกิจกรรมการจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.47$) ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำเห็นว่ากิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ได้ดีที่สุด คือ การเติมตัวอักษรของคำศัพท์และจับคู่ความหมายภาษาไทย ($\bar{x} = 3.45$) และการจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง ($\bar{x} = 3.40$) และเห็นว่ากิจกรรมการเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้องตามลำดับที่ได้ยินและจับคู่ความหมายภาษาไทย ($\bar{x} = 3.40$) ก็มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์รองลงมาเช่นกัน

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนคำศัพท์ที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์	กลุ่มพื้นฐานสูง		กลุ่มพื้นฐานต่ำ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. การจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง	3.47	0.61	3.40	0.68
2. การเติมตัวอักษรของคำศัพท์ โดยใช้ความหมายภาษาไทยที่กำหนดให้	3.42	0.77	3.35	0.75
3 รายการคำศัพท์ (word list) พร้อมความหมายภาษาไทย	3.37	0.76	3.30	0.57
4. การเติมตัวอักษรของคำศัพท์ และจับคู่ความหมายภาษาไทย	3.37	0.83	3.45	0.60
5. อักษรไขว้	3.21	0.85	3.20	0.83
6. การบอกความหมายเป็นภาษาไทยจากบัตรคำ	3.21	0.92	3.15	0.49
7. การเลือกคำศัพท์ที่ได้ยินพร้อมเขียนความหมายภาษาไทย	3.58	0.61	3.35	0.75
8. การเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้องตามลำดับที่ได้ยินและจับคู่ความหมายภาษาไทย	3.53	0.77	3.40	0.60
9. การเติมคำในช่องว่างแต่ละประโยค จากชุดคำศัพท์ที่กำหนดให้	3.37	0.68	3.35	0.67
10. การเขียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือก	3.37	0.76	3.20	0.52
11. การบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษจากบัตรคำ	3.32	0.82	3.25	0.55
12. การบอกหน้าที่ของคำศัพท์ (part of speech)	3.26	0.73	2.85	0.88
รวมทั้งหมด	3.37	0.66	3.27	0.44

หมายเหตุ: 4 = เห็นด้วยมากที่สุด 3 = เห็นด้วยมาก 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นอกจากกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์จะช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ดีแล้ว ยังพบปัจจัยเพิ่มเติมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนอีกด้วย ดังแสดงในตารางที่ 5 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงและความสามารถพื้นฐานต่ำต่างก็มีความเห็นตรงกันในระดับมากกว่า การเน้นคำศัพท์ให้สะดุดตาไม่ว่าจะเป็นการใช้สีหรือใช้ตัวอักษรตัวหนา มีส่วนช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีดังจะเห็นได้จากคำตอบข้อ 1 ($\bar{x} = 3.26$ และ $\bar{x} = 3.20$) ข้อ 2 ($\bar{x} = 3.21$ และ $\bar{x} = 3.50$) และข้อ 3 ($\bar{x} = 3.16$ และ $\bar{x} = 3.30$)

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์	กลุ่มพื้นฐานสูง		กลุ่มพื้นฐานต่ำ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. การเฉลยคำตอบโดยการเน้นสีที่คำศัพท์ ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้	3.26	0.65	3.20	0.52
2. การเน้นคำศัพท์โดยใช้สี ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้	3.21	0.92	3.50	0.61
3. การเน้นคำศัพท์โดยใช้ตัวหนา ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้	3.16	0.96	3.30	0.73
4. กิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์หลากหลายทำให้น่าสนใจ	3.11	0.57	2.80	0.89
5. จำนวนคำศัพท์ที่เรียนในแต่ละครั้งมีจำนวนเหมาะสมไม่มากเกินไป	3.11	0.66	2.90	0.72
6. ตัวอย่างประโยคที่นำมาใช้สอนคำศัพท์ง่าย	3.05	0.71	2.60	0.68
7. กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์แต่ละชั่วโมงมีอย่างพอเหมาะ	2.95	0.71	2.85	0.81
8. การทบทวนคำศัพท์และความหมายก่อนเรียนคำศัพท์ชุดใหม่ มีอย่างเหมาะสม	2.74	0.81	2.60	0.60
9. ตัวอย่างประโยคของคำศัพท์แต่ละคำมีมากทำให้เข้าใจมากขึ้น	2.53	0.84	2.40	0.68
10. ข้าพเจ้ารู้ความหมายของคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ใช้ในประโยค ทำให้อ่านประโยครู้เรื่อง	2.11	0.66	2.25	0.79
รวมทั้งหมด	2.92	0.40	2.84	0.34

หมายเหตุ: 4 = เห็นด้วยมากที่สุด 3 = เห็นด้วยมาก 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.1.4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนคำศัพท์

ผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปเป็นประเด็นหลัก 3 ประเด็น คือ 1) กิจกรรมการเรียนคำศัพท์ 2) กิจกรรมที่ช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดีและกิจกรรมที่ไม่ช่วยให้จำคำศัพท์ และ 3) จำนวนคำศัพท์ในการเรียนแต่ละครั้ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) กิจกรรมการเรียนคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตอบตรงกันว่ากิจกรรมที่นำมาสอนมีส่วนช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดี ซึ่งกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงเห็นว่ากิจกรรมทำให้ได้ฝึกออกเสียง ฝึกฟัง ฝึกคิด ช่วยกระตุ้นให้จำคำศัพท์ รวมถึงการเน้นคำศัพท์ด้วยสียังช่วยให้จำคำศัพท์ได้เช่นกัน ในขณะที่กลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำตอบว่ากิจกรรมการสอนคำศัพท์มีประโยชน์ แต่ต้องการเวลาในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น เพราะบางกิจกรรมยังตามเพื่อนคนอื่นๆไม่ทัน ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์มีส่วนช่วยให้จำคำศัพท์ได้ เพราะอย่างใน Powerpoint ก็จะมีการเน้นสีที่คำศัพท์ ทำให้คุ้นตาและจำได้”

นางสาว ข. และนาย ก. (กลุ่มความสามารถพื้นฐานสูง)

2) กิจกรรมที่ช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดีและกิจกรรมที่ไม่ช่วยให้จำคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มให้คำตอบต่างกัน คือ กลุ่มความสามารถพื้นฐานสูงตอบว่ากิจกรรมการเรียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือกทำให้จำคำศัพท์ได้ดีที่สุด เนื่องจากได้จำทั้งความหมายและตัวสะกด ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำชอบการเติมตัวอักษรของคำศัพท์ เพราะไม่ต้องใช้ความจำมาก จำเพียงจุดเด่นๆของคำศัพท์เท่านั้น เช่น ในแบบฝึกหัดให้เติมตัวอักษรในคำศัพท์ differ _ _ _ ซึ่งมาจากคำว่า different เมื่อนักศึกษาเห็นคำดังกล่าวก็จะสามารถตอบได้ เพราะจำคำลงท้าย -ent ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องจำทุกตัวอักษรในคำศัพท์ก็ได้ นอกจากนั้นกลุ่มความสามารถพื้นฐานต่ำยังตอบอีกว่าการเขียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือกช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดี แต่บางครั้งก็ทำไม่ได้ เพราะต้องเขียนคำศัพท์เอง และไม่ชอบการเติมคำศัพท์ในประโยคเพราะรู้สึกว่ายากและทำไม่บ่อยได้ ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การเขียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือกช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดี เพราะได้จำทั้งความหมายและตัวสะกด เป็นกิจกรรมที่ช่วยในการเรียนได้ดีที่สุดแล้ว การเติมตัวอักษรก็เป็นประโยชน์เพราะได้จำตัวสะกดเหมือนกัน”

นางสาว ก. นางสาว ว. และนางสาว ส. (กลุ่มความสามารถพื้นฐานสูง)

“ชอบการเติมตัวอักษรในคำศัพท์ เพราะจำแค่จุดเด่นๆของคำศัพท์ก็ทำได้แล้ว ชอบการเขียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือก เพราะมีคำมาให้เลือกตอบด้วย แต่ถ้าต้องเขียนเองก็จะทำไม่ได้บ้าง”

นางสาว ธ. นางสาว น. และนาย อ. (กลุ่มความสามารถพื้นฐานต่ำ)

3) จำนวนคำศัพท์ในการเรียนแต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มให้คำตอบในประเด็นแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงตอบว่าสามารถจำได้ 7-8 คำ โดยจะจำคำนามและคำคุณศัพท์ได้ดี แต่มักสับสนคำกริยาวิเศษณ์ ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำจำคำศัพท์ได้เพียง 1-2 คำ โดยเลือกจำเฉพาะคำที่พบบ่อยๆ และจำคำนามได้ดี แต่จะจำคำบุพบทและคำกริยาวิเศษณ์ไม่ค่อยได้ เพราะไม่ค่อยได้ใช้

4.2 การอภิปรายผล

จากผลวิเคราะห์การทดสอบหลังการสอนทันทีที่สามารถสรุปได้ว่าการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจำคำศัพท์เป้าหมายได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความรู้เชิงรับ ซึ่งผลที่พบประเด็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Melka (1997) ที่ว่าความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างนั้นมีความสัมพันธ์กัน โดยความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับนั้นจะค่อยๆเปลี่ยนจากความรู้เชิงรับมาเป็นความรู้เชิงสร้างในภายหลัง ยิ่งไปกว่านั้น Laufer (2005) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการที่ผู้เรียนมีความสามารถด้านเชิงรับมากกว่าเชิงสร้างไว้ว่าเป็นเพราะการเรียนรู้คำศัพท์เชิงสร้างนั้นยากกว่าการเรียนรู้คำศัพท์เชิงรับ ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งเชิงรับและเชิงสร้าง (Stoddard, 1992; Waring, 1997; Zhou, 2010) ต่างก็พบผลการศึกษาในทิศทางเดียวกันว่าผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เชิงรับมากกว่าเชิงสร้าง

ผลการทดสอบหลังการสอนทันทีที่ยังชี้ให้เห็นถึงประเภทคำศัพท์ที่ยังเป็นปัญหาในความรู้เชิงรับและเชิงสร้างสำหรับผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือ ในความรู้เชิงรับนั้นประเภทคำศัพท์ที่ยังเป็นปัญหา คือ คำกริยาวิเศษณ์ เมื่อผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อสอบของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบความเป็นไปได้ว่าผู้เรียนอาจสับสนความหมายของคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งคำศัพท์ประเภทดังกล่าวอาจมีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น *comparatively* หมายถึง เมื่อเปรียบเทียบ...กับอีกสิ่งหนึ่ง และ *respectively* หมายถึง ตามลำดับ ส่วนในความรู้เชิงสร้างนั้นพบประเภทคำที่เป็นปัญหา คือ คำกริยา จากการวิเคราะห์คำตอบในข้อสอบของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนอาจสับสนความหมายของคำกริยาที่เรียนในครั้งนี้นี้กับความหมายเดิม เช่น *carry out* ซึ่งเป็นคำกริยาลิ แต่ผู้เรียนอาจแปลคำว่า *carry* เพียงคำเดียว และคำกริยาบางคำก็อาจไม่ได้พบบ่อยมากนัก เช่น *encourage* รวมถึงคำกริยาที่อาจแปลได้หลายความหมาย เช่น *state* ส่วนประเภทคำศัพท์ที่เป็นปัญหาทั้งในความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง คือ คำบุพบท โดยสาเหตุอาจเกิดจากการที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่มักสับสนความหมายกับภาษาแม่ของตัวเองที่มีการใช้คำบุพบทแตกต่างออกไปจากภาษาอังกฤษ (Benmoui, 2008; Tahaineh, 2010)

เมื่อวัดความคงทนด้านความรู้คำศัพท์หลังการสอนผ่านไป 4 สัปดาห์ พบว่า คำนามยังเป็นปัญหากับผู้เรียนกลุ่มความสามารถพื้นฐานต่ำ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนอาจสับสนความหมายของคำนามเพราะเป็นคำที่มีหลายประเภท อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อสอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำพบว่า มีคำนามที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่เป็นคำนามธรรม เช่น *combination, condition, improvement, management, และ effort* เป็นต้น ส่วนในความรู้เชิงสร้างนั้นพบว่าคำกริยาวิเศษณ์ยังเป็นปัญหากับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง ซึ่งอาจเกิดการสับสนการใช้คำกริยาวิเศษณ์ในประโยค ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าคำศัพท์ประเภทนี้มีความหมายใกล้เคียงกัน เป็นไปได้ที่ผู้เรียนอาจสับสนในการเลือกคำตอบ และประเภทคำศัพท์ที่ยังคงเป็นปัญหาทั้งในความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของผู้เรียนความสามารถพื้นฐานต่ำ คือ คำกริยา ซึ่งเป็นประเภทคำที่เป็นปัญหากับผู้เรียนตั้งแต่การทดสอบหลังการสอนทันทีและยังคงมีปัญหาคือเนื่องมาจากการวัดความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ โดยสาเหตุอาจเกิดจากการสับสนความหมายของคำประเภทนี้ เพราะเป็นคำที่มีจำนวนมากและพบได้บ่อยในภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นแล้วคำกริยาที่เป็นคำศัพท์เป้าหมายในงานวิจัยนี้อาจเป็นคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ทำให้จำความหมายไม่ได้และไม่มีความคงทนด้านความรู้คำศัพท์ประเภทนี้

จากผลคะแนนการทดสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนสามารถกล่าวได้ว่าวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ส่งผลต่อการเรียนคำศัพท์ของผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น และสืบเนื่องมาจากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอนคำศัพท์วิธีดังกล่าวและปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ว่าการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาเกิดจากปัจจัยในการเรียน 3 ประการ คือ ประการแรกเกิดจากกิจกรรมการสอนเน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มุ่งเน้นให้ฝึกใช้คำศัพท์เป็นปัจจัยหลักช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับผู้เรียน เห็นได้จากผลการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนต่างก็เห็นว่ากิจกรรมการสอนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ แม้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีในกิจกรรมที่แตกต่างกันไปทั้งในกิจกรรมด้านความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง แต่กิจกรรมทั้งสองแบบต่างก็มีคำศัพท์เป็นวัตถุประสงค์หลักในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ Laufer (2005) ที่ได้วิเคราะห์งานวิจัยต่างๆ ที่ทดลองสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบ โดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสื่อสาร (Hulstijn, 1997; Mondria, 1993; Qian, 1996 อ้างถึงใน Laufer, 2005) ซึ่งพบว่าผู้เรียนล้วนได้ประโยชน์จากกิจกรรมการสอนรูปแบบดังกล่าวทั้งด้านความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง

นอกจากกิจกรรมการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์จะส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่พบในการวิจัยครั้งนี้คือ การเน้นคำศัพท์ให้สอดคล้องในการเรียนคำศัพท์ เช่น การใช้สีและใช้ตัวอักษรตัวหนา ซึ่งผู้เรียนทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ดีเช่นกัน จากสมมติฐานการสังเกต Schmidt (1990) และ Ellis (1997) ได้กล่าวว่าการสังเกตภาษาเป้าหมายอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะส่งผลให้ตัวป้อนกลายเป็นความจำระยะยาวได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเน้นคำศัพท์โดยใช้สีและเน้นตัวหนาในการนำเสนอคำศัพท์ทุกครั้ง รวมถึงในการเฉลยคำตอบก็เน้นคำศัพท์ให้เด่นชัดเช่นเดียวกัน และวิธีการดังกล่าวก็ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์ของผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น ผลลัพธ์เชิงบวกที่พบในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องที่พบว่ากระบวนการสังเกตมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์เป้าหมายของผู้เรียน (Paribakht & Wesche, 1997; Soleimani & Najafi, 2012; White, 1998; Yanguas, 2009) จึงกล่าวได้ว่าการเน้นคำศัพท์เป้าหมายให้สังเกตได้ง่ายช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

นอกจากการสังเกตภาษาเป้าหมายแล้วความถี่ในการเรียนตัวภาษาก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำภาษาเป้าหมายได้ ซึ่งในการศึกษารุ่นนี้ผู้เรียนได้เรียนคำศัพท์คำละ 8-9 ครั้ง ทั้งจากกิจกรรมการสอนคำศัพท์ที่หลากหลายในการเรียนแต่ละครั้ง รวมถึงการทบทวน

คำศัพท์ที่ช่วยให้เจอคำศัพท์เพิ่มขึ้น จึงเป็นสาเหตุที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่ง Laufer (2005) ได้กล่าวถึงการฝึกใช้คำศัพท์ไว้ว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วด้านคำศัพท์ผ่านการฝึกฝนคำศัพท์แต่ละคำ หรือฝึกใช้คำศัพท์ในประโยคโดยไม่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารแต่อย่างใด และหากใช้คำศัพท์ผ่านกิจกรรมการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์บ่อยครั้งก็จะช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ นอกจากนี้ยังพบผลการศึกษา (Laufer & Rozovski-Roitblat, 2011) ที่สอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าวอีกว่า การเพิ่มความถี่ในการเรียนคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบเน้นคำศัพท์มีความคงทนด้านคำศัพท์

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาผลของการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างของผู้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่าการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์เป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความรู้เชิงรับ อย่างไรก็ตามยังคงมีประเภทคำศัพท์ที่ยังเป็นปัญหา คือ คำกริยาวิเศษณ์เป็นปัญหาในความรู้เชิงรับ คำกริยาเป็นปัญหาในความรู้เชิงสร้าง และคำบุพบทยังคงเป็นปัญหาในทั้งสองประเภทความรู้ และหลังจากการทดสอบวัดความคงทนหลังเรียน 4 สัปดาห์ พบว่าค่านามเป็นปัญหากับผู้เรียนในความรู้เชิงรับ คำกริยาวิเศษณ์เป็นปัญหาในความรู้เชิงสร้าง และคำกริยาเป็นปัญหาทั้งในความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบปัจจัยที่ส่งผลในทางบวกต่อความสามารถในการเรียนคำศัพท์ 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์เป็นหลัก ซึ่งกิจกรรมการสอนต่างๆล้วนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ แม้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีในกิจกรรมที่แตกต่างกันไปทั้งกิจกรรมในความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง แต่กิจกรรมทั้งสองแบบต่างก็มีคำศัพท์เป็นวัตถุประสงค์หลักในการเรียน 2) การเน้นคำศัพท์ให้สอดคล้องตาในการเรียนคำศัพท์ เช่น การใช้สีและใช้ตัวอักษรตัวหนา ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสังเกตและเรียนรู้คำศัพท์เป้าหมายได้ดีขึ้น 3) ความถี่ในการเรียนคำศัพท์ ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ออกแบบแผนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนคำศัพท์ 8-9 ครั้งต่อคำ

ข้อค้นพบในงานวิจัยนี้สามารถเป็นประโยชน์ในด้านการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์และด้านการวิจัย ดังนี้

5.1 ข้อเสนอแนะในการสอนและการวิจัย

5.1.1 ควรพิจารณาประเภทคำศัพท์ที่สอนในแต่ละครั้ง กล่าวคือ ผู้สอนไม่เพียงแต่เน้นการสอนประเภทคำศัพท์ที่สื่อความหมายในภาษาอังกฤษเท่านั้น เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา แต่กระนั้นผู้สอนก็ไม่ควรละเลยการสอนคำเชื่อมต่างๆ เช่น คำบุพบทและคำกริยาวิเศษณ์

5.1.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์ระหว่างผู้เรียนสองกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้ทราบความเหมาะสมระหว่างรูปแบบกิจกรรมกับความสามารถของผู้เรียน

5.1.3 ในการทดลองครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งจะช่วยให้เห็นค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น เนื่องจากการให้ผู้เรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้จักและนำคำศัพท์ดังกล่าวมาใช้เป็นคำศัพท์เป้าหมายอาจยังวัดไม่ได้แน่นอนมากนักว่าผู้เรียนรู้จักคำศัพท์จริงหรือไม่

5.1.4 ทดลองเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนระหว่างการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารและการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- Alderson, J. C. (1984). Reading in a foreign language: A reading problem or a language problem?. In J. C. Alderson & A. H. Urquhart (Eds.), *Reading in a foreign language* (pp. 1-27). New York: Longman.
- Alderson, J. C. (2005). *Diagnosing foreign language proficiency*. London: Continuum.
- Amirian, S. M. R. (2012, November). Definition-based versus contextualized vocabulary learning. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(11), 2302-2307.
- Bennui, P. (2008). A study Of L1 intereference in the writing of Thai EFL students. *Malaysian Journal of ELT Research*, 4, 72-102.
- Brown, R., Waring, R., & Donkaewbua, S. (2008). Incidental vocabulary acquisition from reading, reading-while-listening, and listening to stories. *Reading in a Foreign Language*, 20, 136-63.
- Chase, R. T. (2011). *World English placement test package*, Heinle: Cengage Learning.
- Coxhead, A. (2000). A new academic word list. *TESOL Quarterly*, 34, 213-238.
- Cross, J., Council, B., & Nagoya, J. (2002). Noticing'in SLA: Is it a valid concept. *The Electronic Journal for English as a Second Language*, 6(3), 1-9.
- DeKeyser, R. M. (1988). Beyond focus on form: Cognitive perspective on learning and practical second language grammar. In C. Doughty & J. Williams (Eds.), *Focus on form in classroom second language acquisition* (pp. 42-63). Cambridge: Cambridge University Press.
- Doughty, C., & Williams, J. (1998). Pedagogical choices in focus on form. In C. Doughty & J. Williams (Eds.), *Focus on form in classroom second language acquisition* (pp.197-261). Cambridge: Cambridge University Press.
- Doughty, C., & Varela, E. (1998). Communication focus on form. In C. Doughty and J. Williams (Eds.), *Focus on form in classroom second language acquisition* (pp. 114-138). Cambridge: Cambridge University Press.
- Ellis, R. (1997). *SLA Research and Language Teaching*. Oxford.
- Ellis, R. (Ed.). (2001). *Form-focused instruction and second language learning*. A supplement to language learning 51: supplement 1.

- Folse, K. S. (2006). The effect of type of written exercise on L2 vocabulary retention. *TESOL Quarterly*, 40(2), 273–293.
- Groot, P. J. M. (2000, May). Computer assisted second language vocabulary acquisition. *Language Learning and Technology*, 4(1), 60-81.
- Howatt, A. (1984). *A history of English language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Horst, M., Cobb, T., & Meara, P. (1998). Beyond a clockwork orange: acquiring second language vocabulary through reading. *Reading in a Foreign Language*, 11(2), 207-233.
- Jahangard, A. (2010, January). Form-focused second language vocabulary learning as the predictor of EFL achievement: a case for translation in a longitudinal study. *The Modern Journal of Applied Linguistics*. 40-75.
- Laufer, B. (1991). How much lexis is necessary for reading comprehension?. In P. Arnaud & H. Bejoint (Eds.), *Vocabulary and applied linguistics*. London: Macmillan.
- Laufer, B. (2005). Focus on form in second language vocabulary learning. *Eurosla yearbook*, 223-250. John Benjamins Publishing Company.
- Laufer, B. (2006). Comparing focus on form and focus on forms in second-language vocabulary learning. *The Canadian Modern Language Review*, 149-166.
- Laufer, B., & Rozovski-Roitblat, B. (2011). Incidental vocabulary acquisition: The effects of task type, word occurrence and their combination. *Language Teaching Research*, 15(4), 391-411.
- Lightbown, P., & Spada, N. (1990). Focus on form and corrective feedback in communicative language teaching: Effects on second language learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(4), 429-488.
- Long, M. (1991). Focus on form: A design feature in language teaching methodology. In K. de Bot, R. Ginsberg, & C. Kramsh (Eds.), *Foreign language research in cross-cultural perspective* (pp. 39-52). Amsterdam: John Benjamins.
- Melka, F. (1997). Receptive vs. productive aspects of vocabulary. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: description, acquisition, and pedagogy* (pp. 84-102). Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Newbury House.

- Nation, I. S. P., & Waring, R. (1997). Vocabulary size, text coverage, and word lists. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: description, acquisition, and pedagogy* (pp. 6-19). Cambridge: Cambridge University Press.
- Norris, J., & Ortega, L. (2000). Effectiveness of L2 instruction: A research synthesis and quantitative meta analysis. *Language Learning*, 50, 417-528.
- Oxford, R., & Crookall, D. (1990, March). Vocabulary learning: A critical analysis of techniques. *TESL Canada Journal*, 7(2), 9-30.
- Oxford, R., & Scarcella, R. (1994). Second language vocabulary learning among adults: state of the art in vocabulary instruction. *System*, 22(2), 231-243.
- Paribakht, T.S., & Wesche, M. (1997). Vocabulary enhancement activities and reading for meaning in second language vocabulary. In J. Coady & T. Huckin (Eds.), *Second language vocabulary acquisition* (pp. 174-200). New York: Cambridge University Press.
- Prapphal, K. (2001). *English proficiency of Thai learners and directions of English teaching and learning in Thailand*. Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.
- Prince, P. (1996). Second language vocabulary learning: the role of context versus translation as a function of proficiency. *The Modern Language Journal*, 80, 478-493.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. New York: Cambridge University Press.
- Sagarik, P. (1978). *English for academic purposes in Thailand: An overview*. Paper presented at the national EAP conference, April 24-26, Chulalongkorn University, Thailand.
- Schmidt, R. (2001). Attention. In P. Robinson (Ed.), *Cognition and second language instruction* (pp. 3-32). Cambridge University Press.
- Schmitt, N., & McCarthy, M. (1997). *Vocabulary: description, acquisition, and pedagogy*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2010). *Researching vocabulary: A vocabulary research manual*. Palgrave Macmillan.
- Shen, W. W. (2003, November). Current trends of vocabulary teaching and learning strategies for EFL settings. *Feng Chia Journal of Humanities and Social Sciences*. China: Feng Chia University.

- Soleimani, H., & Najafi, L. (2012). The noticing function of classroom pop quizzes and formative tests in the uptake of lexical items of EFL intermediate learners. *International Journal of English Linguistics*, 2(4), 73-84.
- Srisa-arn, W. (1998). *Global education, borderless world*. Nakhon Ratchasima: Center for International Affairs, Suranaree University of Technology.
- Tahaineh, Y. S. (2010, January). Arab EFL university students' errors in the use of prepositions. *The Modern Journal of Applied Linguistics*. 76- 112.
- VanPatten, B. (1990). Attending to form and content in the input: An experiment in consciousness. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(3), 287-301.
- Vidal, K. (2003). Academic listening: a source of vocabulary acquisition?. *Applied Linguistics*, 24(1), 56-89.
- West, M. (1953). *A general service list of English words*. London: Longman, Green and Co.
- White, L. (1988). Universal grammar and language transfer. In J. Pankhurst, M. Sharwood Smith & P. Van Buren (Eds.), *Learnability and second languages* (pp. 36-60). Dordrecht: Foris.
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Arnold.
- Yanguas, I. (2009). Multimedia glosses and their effect on L2 text comprehension and vocabulary learning. *Language Learning & Technology*, 13(2), 48-67.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ

Directions: Circle the correct letter.

1. These are your books, _____ they?
a. isn't
b. aren't
c. weren't
2. I told the teacher _____ I had seen.
a. what
b. which
c. where
3. We talked about _____ new words.
a. learn
b. learned
c. learning
4. A lot of rice is grown in Asia.
The sentence is mostly about _____.
a. why people grow rice
b. how people grow rice
c. where people grow rice
5. I asked a woman when I could catch the Broadway bus. She said, "The Broadway bus arrives at six o'clock."
The Broadway bus _____.
a. will arrive in the future
b. has already arrived
c. won't be arriving
6. I would travel to Hawaii if I _____ a lot of money in the lottery.
a. get
b. won
c. will
7. This is the dress _____ my grandmother made.
a. whom
b. where
c. which
8. "Carl would rather not go to the party."
The speaker means _____.
a. Carl really wants to go.
b. Carl doesn't want to go.
c. Carl wishes he could go.
9. Sara _____ to Los Angeles in 2005.
a. moved
b. moving
c. has moved
10. If I have enough time, I _____ help you with your homework.
a. am
b. will
c. would
11. Right now, it _____.
a. rain
b. rains
c. is raining
12. This pen is _____ same as that one.
a. as
b. not
c. the
13. "Do you think it will rain?"
The speaker wants to know about _____.
a. the weather now
b. the weather in the past
c. the weather in the future
14. She doesn't want _____ coffee.
a. any
b. some
c. many

15. "Stephanie will regret her decision sooner or later."
The speaker means Stephanie _____.
a. might make a decision soon.
b. could be happier later.
c. is definitely going to be sorry.
16. All of the food _____ on the table.
a. is
b. am
c. are
17. "We ran out of milk." The speaker means we have _____.
a. no milk
b. some milk
c. a lot of milk
18. Robert _____ his keys in the living room.
a. find
b. found
c. founded
19. Don and Nancy _____ the house yesterday.
a. cleaned
b. cleaning
c. cleaner
20. Leah said, "I'm bored with this book. Let's watch TV." Why did Leah want to watch TV?
a. The TV wasn't interesting.
b. Leah wasn't interesting.
c. The book wasn't interesting.
21. We _____ to have a test next Friday.
a. are going
b. may going
c. will going
22. "You lost the tennis match, didn't you?"
The speaker thinks you _____.
a. didn't lose the match
b. probably lost the match
c. will most likely lose the match
23. Dave and Chris _____ very early tomorrow morning.
a. will leaving
b. are leaving
c. have left
24. _____ a new language is never easy.
a. Learn
b. Learned
c. Learning
25. When Larry arrived, the family sat down to eat.
Which event happened first?
a. The family sat down.
b. Everyone ate.
c. Larry arrived.
26. The laundry was _____ by my sister.
a. do
b. done
c. doing
27. I won't play basketball with Pete because he never _____ the rules.
a. attends
b. follows
c. targets
28. The teacher is writing the answers on the board.
The sentence is about _____.
a. the past
b. the present
c. the future

29. Greg is taller than Samuel.
Which sentence could be true?
a. Greg is 181 cm tall, and Samuel is 176 cm tall.
b. Greg is 176 cm tall, and Samuel is 181 cm tall.
c. Greg is 181 cm tall, and Samuel is 181 cm tall.
30. Hana got 89% on the test. John got 96% on the test. Rita got 78% on the test.
John got _____ score on the test.
a. the higher
b. the highest
c. the most high
31. Before you travel by train, you need to buy a _____.
a. travel agent
b. reservation
c. ticket
32. A _____ is a kind of vegetable.
a. strawberry
b. wheat
c. carrot
33. "The airplane is crowded."
The speaker means the airplane is _____.
a. quite new
b. too full
c. very late
34. People usually touch something with their _____.
a. eyes
b. noses
c. fingers
35. Melanie said to Grace, "The blue dictionary is mine."
Melanie means the dictionary belongs to _____.
a. Melanie
b. Grace
c. Melanie and Grace
36. There _____ two lamps in the bedroom.
a. is
b. are
c. was
37. _____ he goes is not my problem.
a. Who
b. What
c. Where
38. Bill's class, which meets at 11:00, has 28 students in it.
Bill has _____.
a. one class
b. at least two classes
c. three or more classes
39. Patty and Lou went to India.
The sentence means _____.
a. Only Patty went.
b. They both went.
c. Lou went alone.
40. What time _____ the class begin?
a. does
b. was
c. is
41. The children _____ in the classroom.
a. is
b. am
c. are
42. "The situation has really gotten out of hand."
The speaker means the situation is _____.
a. not easy to understand
b. not under control
c. not beneficial

43. My father enjoys _____ golf.
a. plays
b. playing
c. to play
44. The class hasn't ended _____.
a. yet
b. now
c. already
45. If you cope with something, you _____ with it.
a. play
b. deal
c. tend
46. Remember to send _____ an email.
a. her
b. she
c. hers
47. Adele exercises _____ healthy.
a. to be
b. was
c. are
48. Could you please tell me _____?
a. where is the Grand Hotel
b. is where the Grand Hotel
c. where the Grand Hotel is
49. "Can you give me a hand?"
The speaker wants _____.
a. help
b. praise
c. money
50. Neither Mark nor Alex knows the answer.
The sentence means _____.
a. Mark doesn't know the answer, and Alex doesn't know the answer.
b. Mark knows the answer, but Alex doesn't know it.
c. Mark and Alex both know the answer.

ภาคผนวก ข
คำศัพท์เป้าหมาย

Nouns	Verbs	Adjectives	Adverbs	Prepositions
amount	carry out	applicable	each	against
average	cause	commercial	further	among
behavior	collect	different	generally	during
characteristic	concern	due to	relatively	throughout
combination	contain	effective	respectively	within
condition	determine	entire	together	according to
content	develop	harmful	comparatively	through
cultivation	differ	higher	rather	
damage	feed	important	especially	
efficiency	harvest	lower	readily	
field	improve	moderate		
improvement	include	necessary		
influence	model	rapid		
management	observe	recent		
pattern	provide	resistant		
performance	reach	severe		
population	receive	substantial		
possibility	recommend	such as		
rate	record	suitable		
representative	reduce	valuable		
risk	support	agricultural		
sample	measure	artificial		
solution	state	several		
the number of	keep	likely		
treatment	allow			
weight	raise			
branch	encourage			
surface	relate			
effort	explain			
yield				

ภาคผนวก ก
คำศัพท์เป้าหมายของแต่ละบทเรียน

แผนการสอน (1 ชั่วโมง)	คำศัพท์เป้าหมาย
แผนที่ 1	amount, behavior, solution, cause, determine, include, different, effective, necessary, likely
แผนที่ 2	average, characteristic, pattern, concern, differ, support, lower, severe, further, against
แผนที่ 3	ทบทวนคำศัพท์แผนที่ 1 และ 2
แผนที่ 4	condition, damage, field, contain, feed, receive, entire, suitable, together, within
แผนที่ 5	content, efficiency, population, carry out, provide, record, higher, resistant, relatively, during
แผนที่ 6	ทบทวนคำศัพท์แผนที่ 4 และ 5
แผนที่ 7	improvement, measure, rate, possibility, reach, reduce, applicable, recent, substantial, each
แผนที่ 8	influence, representative, weight, develop, improve, model, due to, rapid, generally, among
แผนที่ 9	ทบทวนคำศัพท์แผนที่ 7 และ 8
แผนที่ 10	combination, management, sample, the number of, harvest, recommend, important, such as, valuable, respectively
แผนที่ 11	cultivation, performance, risk, treatment, collect, observe, commercial, harmful, moderate, throughout
แผนที่ 12	ทบทวนคำศัพท์แผนที่ 10 และ 11
แผนที่ 13	branch, surface, state, keep, allow, raise, agricultural, comparatively, rather, according to
แผนที่ 14	effort, yield, encourage, relate, explain, artificial, several, especially, readily, through
แผนที่ 15	ทบทวนคำศัพท์แผนที่ 13 และ 14

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยใช้แบบฝึกคำศัพท์

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เวลา 1 ชั่วโมง

จุดประสงค์การเรียนรู้

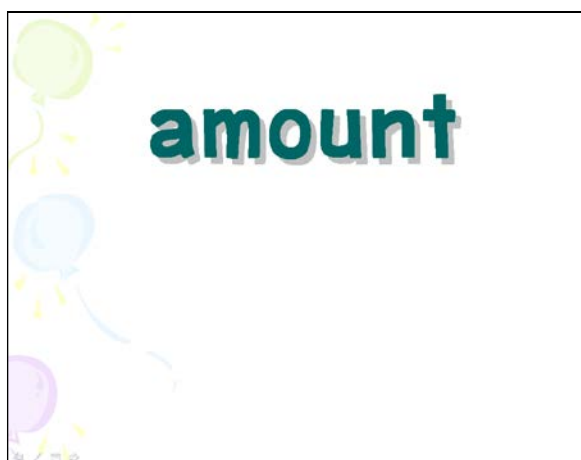
1. นักเรียนสามารถจดจำรูปคำ ความหมาย และออกเสียงคำศัพท์เป้าหมายได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถระบุประเภทของคำศัพท์เป้าหมายได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เป้าหมายในบริบทประโยคอย่างง่ายได้

คำศัพท์เป้าหมาย : amount, behavior, solution, cause, determine, include, different, effective, necessary, likely

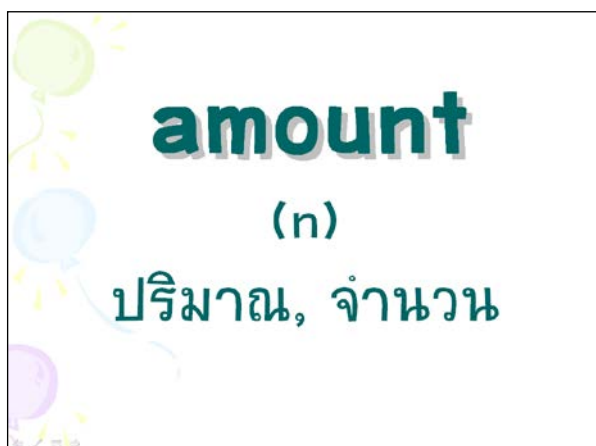
สื่อการเรียนการสอน : โปรแกรม PowerPoint, รายการคำศัพท์, แบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียนรู้

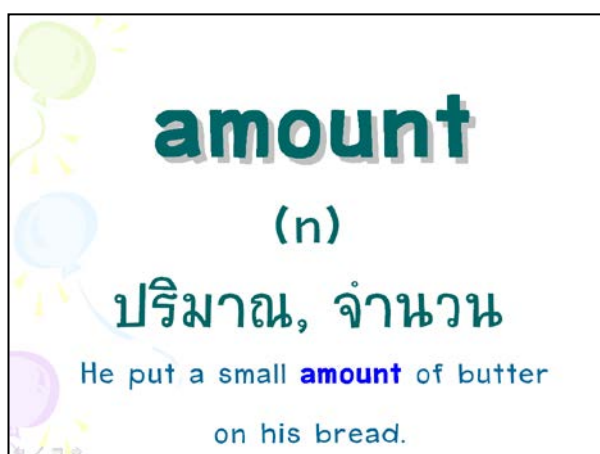
1. แจกรายการคำศัพท์เป้าหมายพร้อมความหมายภาษาไทยให้นักศึกษา
2. แสดงคำศัพท์เป้าหมายโดยใช้โปรแกรม Powerpoint ครูออกเสียงคำศัพท์เป้าหมายเป็นตัวอย่างและให้นักศึกษาออกเสียงตาม

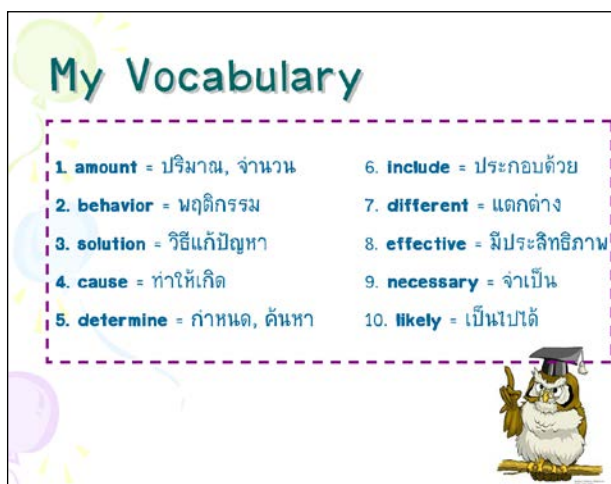
3. แสดงประเภทของคำศัพท์ (part of speech) และความหมายภาษาไทยในโปรแกรม Powerpoint และให้นักศึกษาออกเสียงคำศัพท์อีกครั้งพร้อมบอกความหมายภาษาไทย

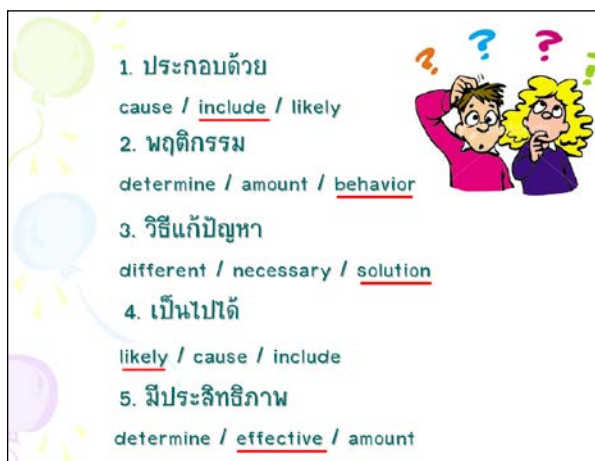
4. ยกตัวอย่างประโยคที่ใช้คำศัพท์เป้าหมายพร้อมอธิบายความหมายของประโยค และให้นักศึกษาอ่านออกเสียงทั้งประโยค

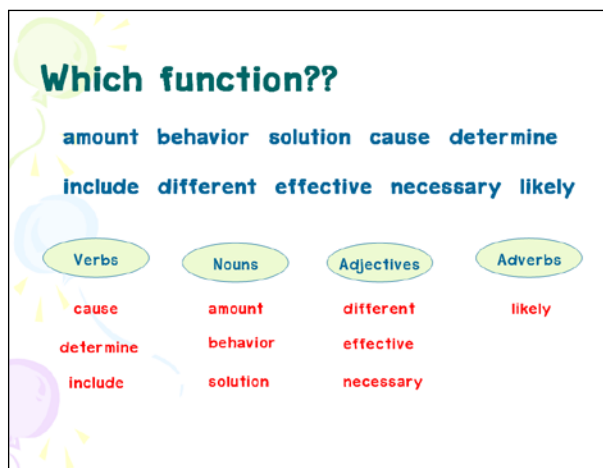
5. สอนคำศัพท์ที่เหลือตามขั้นตอนที่ 2-4 จนครบ 10 คำ
6. ทบทวนคำศัพท์ด้วยการแสดงรายการคำศัพท์เป้าหมายทั้งหมดพร้อมความหมายภาษาไทยในโปรแกรม PowerPoint อีกครั้ง และให้นักศึกษาออกเสียงคำศัพท์พร้อมบอกความหมายภาษาไทยจนครบ 10 คำ

7. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับความหมาย โดยครูแสดงความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทยพร้อมตัวเลือกคำศัพท์ 3 ตัวเลือกในโปรแกรม PowerPoint และให้นักศึกษาทั้งหมดช่วยกันบอกคำศัพท์ที่ตรงกับความหมายของคำที่กำหนดให้จนครบ 10 ข้อพร้อมกับเฉลยคำตอบ

8. ให้นักศึกษาบอกหน้าที่ของคำศัพท์โดยครูแสดงคำศัพท์เป้าหมายทั้งหมดในโปรแกรม PowerPoint และให้นักศึกษาช่วยกันบอกหน้าที่ของคำจนครบ 10 คำ พร้อมกับเฉลยคำตอบ

9. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง (Exercise 1) และแบบฝึกหัดการเติมตัวอักษรของคำศัพท์ โดยใช้ความหมายภาษาไทยที่กำหนดให้ (Exercise 2) พร้อมเฉลยคำตอบ
-

แบบฝึกหัด

Exercise 1

Instructions: Match each word with its meaning. Write the letter of the answer on the line.

_____ 1. **necessary**

_____ 2. **solution**

_____ 3. **behavior**

_____ 4. **effective**

_____ 5. **amount**

_____ 6. **cause**

_____ 7. **different**

_____ 8. **likely**

_____ 9. **determine**

_____ 10. **include**

a. ประกอบด้วย

b. มีประสิทธิภาพ

c. ปริมาณ, จำนวน

d. เป็นไปได้

e. วิธีแก้ปัญหา

f. พฤติกรรม

g. กำหนด, ค้นหา

h. ทำให้เกิด

i. แตกต่าง

j. จำเป็น

Exercise 2

Instruction: Complete the word that is similar in meaning to the given definition.

1. ปริมาณ, จำนวน

_ mount

2. พฤติกรรม

_ ehavior

3. วิธีแก้ปัญหา

solu _ _ _ _

4. ทำให้เกิด

_ ause

5. กำหนด, ค้นหา

_ etermine

6. ประกอบด้วย

_ nclude

7. แตกต่าง

differ _ _ _

8. มีประสิทธิภาพ

effect _ _ _

9. จำเป็น

necess _ _ _

10. เป็นไปได้

like _ _

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบหลังการสอนทันทีและวัดความคงทน

Part I: Productive Knowledge (100 marks)**Direction: Choose the best answer to complete the sentence.**

1. The researchers had to _____ the cows for two months to find out if the cows ate grass, hay, or straw.
a. observe b. take c. receive d. bring
2. Schools are trying to study young students' smoking _____.
a. average b. combination c. behavior d. number
3. Some plants do not give flowers _____ winter.
a. within b. among c. according to d. during
4. After a careful investigation on soil, the scientists have found a _____ to solve soil problem in Southern Thailand.
a. solution b. characteristic c. damage d. surface
5. Many students do not have the skills to use computer for learning _____.
a. respectively b. comparatively c. readily d. effectively
6. In winter, on _____, the temperature in Chiangmai is below 0° Celsius.
a. situation b. control c. average d. difficulty
7. We like to buy food from small shops because the food prices there are _____ than in big restaurants. .
a. older b. lower c. rather d. more
8. The scientists did their research to _____ the level of a protein in chicken meat.
a. give b. relate c. determine d. contain
9. The house is too small. It is not really _____ for a large family.
a. future b. suitable c. final d. dangerous
10. The animals used in this study were _____ in their colours. Some were black and some were brown.
a. available b. beautiful c. different d. correct

11. The two diseases have many similar _____.
- a. products b. environments c. gases d. characteristics
12. The doctors are keeping her in hospital to do _____ tests.
- a. inaccurate b. further c. dangerous d. enough
13. The results of his research _____ our original theory.
- a. integrate b. prevent c. produce d. support
14. There are many pigs in this farm, and everyday _____ pig is given rice bran and water.
- a. big b. black c. each d. different
15. That cat has been _____ with fish for four years. It is very healthy.
- a. based b. concentrated c. affected d. fed
16. The examination is coming very soon. So, students have to read the _____ book by tomorrow morning.
- a. important b. entire c. better d. oldest
17. It's quite late now. We should have the test results back _____ 24 hours.
- a. within b. on c. after d. for
18. The long paper _____ five main areas in animal sciences.
- a. receives b. contains c. collects d. reduces
19. We think that this job could give him _____ experience and it will be useful for his future.
- a. little b. bad c. valuable d. minimal
20. All scientists should _____ the research plan now in order to get good results.
- a. carry out b. be c. give d. guide
21. These two chemicals should be used _____ for the best possible result.
- a. relatively b. completely c. again d. together
22. Data on rice product from every farm must be _____ monthly.
- a. agreed b. collected c. contacted d. spent
23. Computer output must be carefully _____ by technicians, not students.
- a. broken b. increased c. recorded d. taught
24. Peanuts have a high protein _____.
- a. account b. format c. pattern d. content

38. The fishermen were _____ to use new type of food to make the fish grow faster.
- a. decided b. given c. explained d. recommended
39. One of the ecological problems is that framers use _____ fertilizers too often.
- a. beautiful b. short c. artificial d. severe
40. Last year, the students got 59% from a science test. This year, they got 65%. That was a _____ change in their score after studying hard.
- a. moderate b. social c. healthy d. different
41. Nowadays, people want to buy high-_____ computer better quality of work.
- a. way b. movement c. income d. performance
42. It is said that papayas grown for _____ purposes are full of inorganic substances.
- a. easy b. commercial c. special d. interested
43. 80% of Americans think that television is _____ to children.
- a. harmful b. happy c. unable d. lucky
44. The government should help farmers to export their _____ products to Japan.
- a. large b. business c. potential d. agricultural
45. Damp conditions in rainy season _____ the growth of the fungus.
- a. stop b. collect c. encourage d. improve
46. Big department stores have _____ all over Thailand.
- a. parties b. branches c. roots d. foundations
47. The small fish made a lot _____ to swim across the river.
- a. detail b. consideration c. impact d. effort
48. We saw many dead leaves floating on the _____ of the water.
- a. surface b. advantage c. top d. side
49. The research report _____ that 72% of cotton crops were grown in India.
- a. arranged b. called c. produced d. stated

50. People are not _____ to smoke anywhere in the gas stations. It is very dangerous.
- a. allowed b. painted c. ranged d. believed
51. The farmers _____ the dried fruits at low temperatures for selling next year.
- a. included b. kept c. fed d. reached
52. This house is _____ too small for a family of six. It has only two bedrooms.
- a. not b. very c. rather d. unlikely
53. Chickens, cows, and pigs are _____ together in an open system so that farmers can earn a high income.
- a. raised b. managed c. worked d. stated
54. I don't like to study, _____ English.
- a. preferably b. easily c. happily d. especially
55. With a good _____ in the use of fertilizers, farmers can produce beans, cotton, and corn.
- a. management b. education c. development d. population
56. The water here contains small _____ of calcium and other minerals.
- a. gases b. calories c. amounts d. conditions
57. The test tubes containing blood and water were coded B and W _____.
- a. respectively b. especially c. suddenly d. directly
58. The laboratory results showed that the pig's _____ was not heavy enough. So, they had to give a much more rice bran.
- a. side b. part c. weight d. rate
59. John needs 20 days to make _____ changes in his laboratory report.
- a. small b. no c. applicable d. substantial
60. This experiment will be done in a cotton _____.
- a. product. b. system c. relationship d. field
61. New techniques of rice _____ are being tested.
- a. criteria b. cultivation c. efficiency d. quality

62. I would like to see some _____ of your work. It might be interesting to my customers.
- a. samples b. abilities c. efforts d. friends
63. A lot of weed killers are basically the same, but they _____ only in prices.
- a. cause b. include c. differ d. affect
64. Chickens used in this experiment showed a normal _____ of growth development.
- a. number b. pattern c. life d. average
65. A _____ of water and minerals should be given to pigs.
- a. experience b. combination c. decision d. point
66. The rainfall was _____ over a five-month period.
- a. fallen b. feed c. measured d. stopped
67. The growth _____ of beans in this area was very poor.
- a. damage b. rate c. effort d. behavior
68. Plants that do not get enough water will not give high _____.
- a. feature b. farm c. yield d. input
69. Customers want to _____ more information from telephone service companies.
- a. improve b. support c. receive d. determine
70. Students study very hard and do not eat properly. This can _____ health problems.
- a. cause b. come c. stop d. reveal
71. After examining goat farms, we found that the living _____ of goats in eastern Thailand are similar those in central Thailand.
- a. condition b. animal c. network d. type
72. Jasmine rice is a good _____ of rice from Thailand.
- a. population b. representative c. client d. children
73. A new method of studying is being _____ to help Thai students learn English better.
- a. occurred b. developed c. examined d. provided
74. This book _____ how data collection can be done.
- a. develops b. receives c. concerns d. collects

75. His teacher _____ why he could not pass the test.
a. explained b. managed c. improved d. encouraged
76. Men are _____ taller than women.
a. comparatively b. respectively c. especially d. impressively
77. Two types of _____ were used in this study: food and mineral supplement and food only.
a. environment b. amount c. treatment d. influence
78. Almost 75% of the total _____ in Singapore are Chinese.
a. population b. combination c. characteristic d. quality
79. It is _____ that it will rain heavily because the wind is strong.
a. different b. likely c. important d. effective
80. Tomatoes should be _____ one week after the application of pesticide.
a. developed b. reached c. recommended d. harvested
81. Children need a lot of good books to read, so school should _____ them as many books as possible.
a. differ b. provide c. reach d. receive
82. TV has good and bad _____ on students' way of thinking.
a. degree b. influence c. friend d. job
83. My brother got a low score in math. This needs a lot of _____.
a. improvement b. possibility c. treatment d. idea
84. _____ tourists to Thailand increased a lot last year.
a. The number of b. The price of c. The sample of d. The effect of
85. Pesticides are used a lot in tomato farming to _____ weed.
a. increase b. develop c. offer d. reduce
86. Mobile phones are very popular _____ students.
a. together b. without c. among d. throughout
87. The teacher asked many _____ questions before the final test.
a. enough b. important c. unavailable d. small
88. Computers are _____ used by children to play games.
a. relatively b. generally c. slowly d. especially

Part II: Receptive Knowledge (100 marks)

Direction: Choose the best word for each definition.

1. ปริมาณ, จำนวน

- a. amount b. effort
c. influence d. damage

2. พฤติกรรม

- a. content b. behavior
c. improvement d. yield

3. วิธีแก้ปัญหา

- a. measure b. efficiency
c. solution d. surface

4. ทำให้เกิด

- a. record b. cause
c. improve d. collect

5. กำหนด, ค้นหา

- a. reduce b. recommend
c. feed d. determine

6. ประกอบด้วย

- a. explain b. investigate
c. include d. socialize

7. ต่าง

- a. different b. harmful
c. commercial d. important

8. มีประสิทธิภาพ

- a. resistant b. rapid
c. severe d. effective

9. จำเป็น

- a. substantial b. commercial
c. necessary d. entire

10. เป็นไปได้

- a. suitable b. likely
c. several d. moderate

11. ค่าเฉลี่ย

- a. average b. management
c. weight d. competence

12. ลักษณะเฉพาะ

- a. combination b. branch
c. treatment d. characteristic

13. เกี่ยวข้องกับ

- a. harvest b. provide
c. concern d. state

14. ต่าง

- a. carry out b. differ
c. reach d. model

15. สนับสนุน

- a. raise b. support
c. develop d. receive

16. ต่ำกว่า

- a. lower b. artificial
c. recent d. valuable

17. รุนแรง

- a. agricultural b. applicable
c. severe d. risky

18. เพิ่มเติม

- a. each b. further
c. together d. rather

19. ต่อด้าน

- a. among b. during
c. through d. against

20. รูปแบบ

- a. pattern b. sample
c. treatment d. management

21. เงื่อนไข

- a. population b. qualification
c. condition d. performance

22. ความเสียหาย

- a. risk b. damage
c. observation d. yield

23. ขอบเขต, พื้นที่

- a. rate b. enemy
c. solution d. field

24. ประกอบด้วย

- a. contain b. receive
c. support d. measure

25. ให้อาหาร

- a. reduce b. include
c. concern d. feed

26. รับ

- a. resist b. receive
c. treat d. collect

27. ทั้งหมด

- a. develop b. further
c. entire d. resistant

28. เหมาะสม

- a. valuable b. severe
c. suitable d. encourage

29. ร่วมกัน

- a. relatively b. each
c. rather d. together

30. ภายใน

- a. within b. among
c. during d. across

31. ปริมาณ

- a. weight b. content
c. solution d. field

32. ความมีประสิทธิภาพ

- a. efficiency b. management
c. representative d. behavior

33. ประชากร

- a. surface b. cultivation
c. damage d. population

34. ทำ

- a. influence b. carry out
c. contain d. discover

35. จัดหาให้, ให้

- a. improve b. model
c. provide d. reach

36. จัดบันทึก

- a. record b. embarrass
c. recommend d. relate

37. สูงกว่า

- a. effective b. several
c. recent d. higher

38.ต่อต้าน

- a. resistant b. artificial
c. necessary d. due to

39. ค่อนข้าง

- a. directly b. relatively
c. likely d. traditionally

40. ในระหว่าง

- a. inside b. before
c. during d. among

41. การปรับปรุง

- a. development b. representative
c. performance d. improvement

42. วัด, ชั่ง

- a. observe b. measure
c. carry out d. feed

43. อัตรา

- a. the number of b. effort
c. weight d. rate

44. ความเป็นไปได้

- a. branch b. intention
c. possibility d. condition

45. ไปถึง, เข้าถึง

- a. reach b. recommend
c. state d. explain

46. ลดลง

- a. explain b. reduce
c. allow d. relate

47. นำไปใช้ได้, ปฏิบัติได้

- a. impatient b. artificial
c. applicable d. higher

48. เร็วๆนี้

- a. suffering b. important
c. rapid d. recent

49. มากมาย, อุดมสมบูรณ์

- a. multinational b. commercial
c. substantial d. alternative

50. แต่ละ

- a. each b. together
c. almost d. even

51. อิทธิพล

- a. efficiency b. influence
c. behavior d. insight

52. ตัวอย่าง

- a. representative b. treatment
c. population d. sample

53. น้ำหนัก

- a. content b. amount
c. width d. weight

54. พัฒนา

- a. raise b. develop
c. encourage d. harvest

55. ปรับปรุง

- a. improve b. provide
c. avoid d. discover

56. แสดงแบบ, จำลองแบบ

- a. contain b. differ
c. model d. keep

57. เนื่องจาก

- a. recent b. rapid
c. several d. due to

58. รวดเร็ว

- a. severe b. rapid
c. substantial d. lower

59. โดยทั่วไป

- a. relatively b. likely
c. generally d. readily

60. ทั่วกลาง

- a. across b. throughout
c. within d. among

61. การรวมกัน

- a. combination b. solution
c. cultivation d. development

62. การจัดการ

- a. performance b. management
c. efficiency d. effort

63. ตัวอย่าง

- a. content b. yield
c. sample d. influence

64. จำนวนของ

- a. the number of b. content
c. condition d. damage

65. เกี่ยวเกี่ยว

- a. support b. harvest
c. treat d. reach

66. เสนอแนะ

- a. collect b. keep
c. provide d. recommend

67. สำคัญ

- a. substantial b. important
c. entire d. different

68. เช่น

- a. such as b. resistant
c. suitable d. moderate

69. มีคุณค่า

- a. applicable b. agricultural
c. valuable d. artificial

70. ตามลำดับ

- a. comparatively b. respectively
c. generally d. nearly

71. การเพาะปลูก

- a. cultivation b. representative
c. population d. improvement

72. ความสามารถ

- a. importance b. condition
c. economy d. performance

73. ความเสี่ยง

- a. characteristic b. risk
c. branch d. effort

74. การทดลอง

- a. reputation b. amount
c. treatment d. competence

75. เก็บรวบรวม

- a. collect b. support
c. feed d. encourage

76. สังเกต

- a. raise b. carry out
c. contain d. observe

77. เกี่ยวกับการค้า

- a. resistant b. suitable
c. commercial d. effective

78. อันตราย

- a. harmful b. recent
c. several d. necessary

79. ปานกลาง

- a. rapid b. moderate
c. lower d. recent

80. โดยตลอด

- a. throughout b. between
c. down d. through

81. สาขา

- a. rate b. average
c. weight d. branch

82. พื้นผิว

- a. surface b. effort
c. field d. pattern

83. กล่าว

- a. include b. state
c. harvest d. measure

84. เก็บ, รักษา

- a. collect b. relate
c. develop d. keep

85. ยอมให้, อนุญาตให้

- a. explain b. affect
c. allow d. improve

86. เลี้ยงดู

- a. raise b. concern
c. receive d. determine

87. เกี่ยวกับเกษตรกรรม

- a. agricultural b. harmful
c. applicable d. severe

88. เมื่อเปรียบเทียบกับ...

- a. readily b. especially
c. respectively d. comparatively

89. ค่อนข้าง

- a. enough b. together
c. rather d. else

90. ตามที่

- a. with b. according to
c. through d. against

91. ความพยายาม

- a. damage b. difference
c. effort d. cause

92. ผลผลิต

- a. development b. branch
c. influence d. yield

93. ส่งเสริม, สนับสนุน

- a. observe b. encourage
c. recommend d. increase

94. เกี่ยวข้อง

- a. receive b. differ
c. relate d. determine

95. อธิบาย

- a. explain b. support
c. keep d. model

96. เทียม, สังเคราะห์

- a. substantial b. recent
c. applicable d. artificial

97. หลาย

- a. difficult b. commercial
c. several d. higher

98. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

- a. generally b. recently
c. rather d. especially

99. พร้อมเสมอ

- a. comparatively b. readily
c. likely d. relatively

100. ผ่าน, โดย

- a. through b. among
c. against d. within

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถาม

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทางการเกษตร (890-233) นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ตามอิสระ และจะไม่มีผลต่อการเรียนแต่อย่างใด ข้อมูลทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ความคิดเห็นของนักศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาดังกล่าวต่อไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน

4 = เห็นด้วยมากที่สุด 3 = เห็นด้วยมาก 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์	ความคิดเห็น			
	1	2	3	4
1. การเฉลยคำตอบ โดยการเน้นสิ่งที่คำศัพท์ ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้				
2. การเน้นคำศัพท์โดยใช้สี ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้				
3. การเน้นคำศัพท์โดยใช้ตัวหนา ช่วยให้ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ได้				
4. กิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์หลากหลายทำให้น่าสนใจ				
5. จำนวนคำศัพท์ที่เรียนในแต่ละครั้งมีจำนวนเหมาะสมไม่มากไปน้อยไป				
6. ตัวอย่างประโยคที่นำมาใช้สอนคำศัพท์ง่าย				
7. กิจกรรมการเรียนคำศัพท์แต่ละชั่วโมงมีอย่างพอเหมาะ				
8. การทบทวนคำศัพท์และความหมายก่อนเรียนคำศัพท์ชุดใหม่ มีอย่างเหมาะสม				
9. ตัวอย่างประโยคของคำศัพท์แต่ละคำมีมากทำให้เข้าใจมากขึ้น				
10. ข้าพเจ้ารู้ความหมายของคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ใช้ในประโยค ทำให้อ่านประโยครู้เรื่อง				

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของข้าพเจ้า				
11. การจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ถูกต้อง				
12. การเติมตัวอักษรของคำศัพท์ โดยใช้ความหมายภาษาไทยที่กำหนดให้				
13. รายการคำศัพท์ (word list) พร้อมความหมายภาษาไทย				
14. การเติมตัวอักษรของคำศัพท์ และจับคู่ความหมายภาษาไทย				
15. อักษรไขว้				
16. การบอกความหมายเป็นภาษาไทยจากบัตรคำ				
17. การเลือกคำศัพท์ที่ได้ยินพร้อมเขียนความหมายภาษาไทย				
18. การเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้องตามลำดับที่ได้ยินและจับคู่ความหมายภาษาไทย				
19. การเติมคำในช่องว่างแต่ละประโยค จากชุดคำศัพท์ที่กำหนดให้				
20. การเขียนคำศัพท์ตามคำบอกและเลือกความหมายภาษาไทยจากตัวเลือก 3 ตัวเลือก				
21. การบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษจากบัตรคำ				
22. การบอกหน้าที่ของคำศัพท์ (part of speech)				

ภาคผนวก ข

กรอบคำถามในการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง

1. นักศึกษามีวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกับวิธีการที่สอนครั้งนี้หรือไม่
2. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรกับการสอนคำศัพท์ครั้งนี้ คิดว่าเป็นประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด
3. นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับกิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์ เช่น การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเติมตัวอักษรที่หายไปของคำศัพท์ อักษรไขว้ การดูบัตรคำ การเติมคำศัพท์ในช่องว่างของแต่ละประโยค การเขียนตามคำบอก เป็นต้น
4. นักศึกษาคิดว่ากิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์มีส่วนช่วยให้จำคำศัพท์หรือไม่ เพราะเหตุใด
5. นักศึกษาคิดว่ากิจกรรมที่ใช้สอนคำศัพท์แบบใดช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดี และแบบใดที่ไม่ได้ช่วย เพราะเหตุใด
6. ในการเรียนคำศัพท์แต่ละครั้ง นักศึกษาจำคำศัพท์ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
7. นักศึกษามีการทบทวนคำศัพท์นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
8. การได้ใช้คำศัพท์ที่เรียนนอกชั้นเรียน หรือ ในวิชาอื่นๆ ทำให้จดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

บทความ

ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร
ที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารที่มีต่อ
 ความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

The effect of using Focus on Forms instruction on receptive and productive
 vocabulary knowledge of English for Science and Technology students

ปารัต อูศมา¹

Parat Usama

ชลลดา เลหาวิริยานนท์²

Chonlada Laohawiriyanon

Abstract

The objectives of this study were to investigate the effects of Focus on Forms instruction (FonFs) on productive and receptive vocabulary knowledge of participants with high and low elementary English proficiency, and to measure the retention rate of both types of knowledge. The subjects of this study were purposively selected. It consisted of 39 third and fourth year students taking a course entitled English for Agriculture in the first semester of the academic year 2013 at Prince of Songkla University. Data were collected using remedial teaching materials and immediate and retention tests. Results of the immediate test showed a significant difference between the scores of the two groups (0.00 level) with the high elementary group performing better in both tests than their counterparts. It also showed an insignificant decrease in the retention rate of the high elementary group while that of the low elementary group decreased significantly (0.00 level). Noun and verbs were the two parts of speech that the two groups of subjects learned better. Prepositions were found problematic for the high elementary group whereas adverbs were problematic for the low elementary

¹ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
 หาดใหญ่

Student, M.A. Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai
 Campus,

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Assistant Professor, Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University,
 Hat Yai Campus,

group. It is recommended that more prepositions and adverbs should be taught to learners with similar characteristics and that productive vocabulary knowledge should also be the focus of instruction. For future research, a pre-test is required in order to be used as a reference for the post-test gains. Also, the number of words belong to each part of speech should be similar. Finally, the comparison between Focus on Form (FonF) and Focus on Forms (FonFs) should be carried out.

Keywords: Focus on Forms (FonFs), EST, retention, receptive knowledge, productive knowledge

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานสูงและกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานต่ำหลังได้รับวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช่กิจกรรมการสื่อสาร 2) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษทางการเกษตรในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 39 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย 1) แผนการสอนปรับพื้นฐานด้านคำศัพท์ 2) แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช่กิจกรรมการสื่อสาร 3) แบบทดสอบหลังการสอนทันทีและวัดความคงทน ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังการสอนทันทีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงมีคะแนนด้านการใช้และการรับรู้คำศัพท์ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ 2) ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00 3) คำนามและคำกริยาเป็นประเภทของคำที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจำได้มากที่สุด ส่วนประเภทของคำที่เป็นปัญหาของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูงคือคำบุพบทและของกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำคือคำกริยาวิเศษณ์ ข้อเสนอแนะในการสอนคือ พิจารณาสอนคำบุพบทและคำกริยาวิเศษณ์ซึ่งผู้เรียน

มักมองข้าม และเน้นการฝึกฝนคำศัพท์ในเชิงสร้าง ส่วนข้อเสนอแนะของการทำวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรจัดให้มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและควรเปรียบเทียบการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารกับการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

คำสำคัญ : การสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร, การสอนคำศัพท์เพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ, ความคงทนของความรู้คำศัพท์, ความรู้เชิงรับ, ความรู้เชิงสร้าง

บทนำ

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากคำศัพท์ช่วยทำให้เกิดความหมายในการสื่อสาร ดังสะท้อนให้เห็นจากความคิดเห็นของ Wilkins (1972, p. 111) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า “หากปราศจากไวยากรณ์ การสื่อความยังอาจเกิดขึ้นได้บ้าง แต่ถ้าปราศจากคำศัพท์แล้ว การสื่อความก็มีอาจเกิดขึ้นได้เลย” (Without grammar very little can be conveyed, without vocabulary nothing can be conveyed.) ดังนั้นผู้เรียนภาษาจึงควรมีความรู้คำศัพท์เป็นอย่างดีจึงจะสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Schmitt, 2010) ความเห็นดังกล่าวตรงกับผลการศึกษาของ Alderson (2005) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และทักษะด้านภาษาต่างๆในระดับสูง กล่าวคือ คำศัพท์มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านที่ระดับ .64 การฟังที่ระดับ .61-.65 การเขียนที่ระดับ .70-.79 และสัมพันธ์กับไวยากรณ์ที่ระดับ .64 ซึ่งหากผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศรู้จักคำศัพท์ถึง 8,000-9,000 คำที่มีรากศัพท์เดียวกัน (word families) ก็จะสามารถอ่านสิ่งพิมพ์ต่างๆได้โดยไม่มีปัญหาด้านคำศัพท์ อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะสามารถรู้คำศัพท์ในปริมาณมากได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการเรียนเป็นระยะเวลาอันยาวจึงจะมีความรู้ด้านคำศัพท์มากพอกับเจ้าของภาษา ดังนั้นการเรียนคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่ง Schmitt (2010) ได้เสนอว่าการสอนคำศัพท์อย่างจริงจัง (explicit learning) ผ่านตัวป้อนทางภาษา (language input) ที่หลากหลายจำเป็นต่อการเรียนคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

ความรู้ด้านคำศัพท์เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านโดยตรง (Alderson, 1984; Laufer, 1991) ซึ่งผู้เรียนสาขาเฉพาะทางต่างๆเช่น สาขาธุรกิจ พยาบาลศาสตร์ หรือ เกษตรกรรม ควรได้รับการสอนคำศัพท์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมพร้อมสู่การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ

สาขาของตนเอง ทั้งนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางวิชาการ (English for Academic Purposes) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) หรือ ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology) เหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางที่มีคำศัพท์เชิงวิชาการหรือคำศัพท์เฉพาะทางต่างๆ อยู่ได้ดีขึ้น Nation และ Waring (1997) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรรู้คำศัพท์จำนวน 2,000 คำแรกในรายการคำศัพท์ของ General Service List (West, 1953) และอีก 570 กลุ่มคำในรายการคำศัพท์ของ Academic Word List (Coxhead, 2000)

จากคำอธิบายดังกล่าวข้างต้นจึงสามารถอนุมานได้ว่า คำศัพท์ทั้ง 2,570 คำมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งจะต้องรู้คำศัพท์พื้นฐานให้ดีเสียก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะทางหรือเชิงวิชาการได้ในลำดับถัดไปเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังคงพบว่านักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทางหรือภาษาอังกฤษเชิงวิชาการยังมีปัญหาด้านการอ่านอยู่มาก (Prapphal, 2001; Sagarik, 1978; Srisa-arn, 1998) ดังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทางหรือเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Nation (1990) จำแนกความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องมีไว้ 8 ประเภท คือ 1) การใช้คำศัพท์ในภาษาพูด (spoken form) เป็นความรู้ในการออกเสียงคำศัพท์ 2) การใช้คำศัพท์ในภาษาเขียน (written form) คือความรู้ในการสะกดคำ 3) การใช้คำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ (grammatical patterns) หมายถึงความเข้าใจในการนำคำศัพท์ไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การใช้คำปรากฏร่วม (collocations) คือความรู้ว่าคำศัพท์ใดต้องใช้ร่วมกับคำใด หรือ เป็นคำที่ปรากฏร่วมกัน 5) ความถี่ของคำศัพท์ (frequency) หมายถึงรู้ว่าคำศัพท์นั้นๆ มักพบบ่อยในบริบทใดและอย่างไร 6) ความเหมาะสมในการใช้คำศัพท์ (appropriateness) หมายถึงความรู้ว่าควรใช้คำศัพท์ใดในบริบทใด อย่างไร 7) ความหมาย (meaning) เป็นการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์และสิ่งที่คำศัพท์สื่อถึง 8) ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ (associations) คือ ความรู้ที่พบเกี่ยวข้องกันกับคำศัพท์อื่นหรือสามารถนำมาใช้แทนกันได้ นอกจากนี้ความรู้ด้านคำศัพท์ยังสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1) ความรู้คำศัพท์เชิงรับ (receptive knowledge) เป็นความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์เมื่อได้ยิน หรือ มองเห็น ความรู้นี้เป็นขั้นตอนแรกของการเรียนรู้คำศัพท์ 2) ความรู้ในการนำคำศัพท์ไปใช้หรือความรู้คำศัพท์เชิงสร้าง (productive knowledge) ความรู้นี้พัฒนามาจากความรู้คำศัพท์เชิงรับนั่นเอง ซึ่งความรู้นี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถนำ

คำศัพท์ไปใช้ในการเขียนหรือพูด (Schmitt, 2010) ซึ่ง Melka (1997) ได้ชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ทั้งสองประเภทไว้ว่าเป็นความรู้ที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน กล่าวคือ ความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจะค่อยๆ เปลี่ยนจากความรู้เชิงรับมาเป็นความรู้เชิงสร้างในภายหลัง

ถึงแม้ว่าจะมีวิธีการสอนคำศัพท์มากมาย เช่น การสอนคำศัพท์จากบริบทการอ่าน การสอนคำศัพท์จากรูปภาพ การสอนคำศัพท์จากเพลง แต่ยังมีอีกวิธีการหนึ่งที่พบว่าส่งผลต่อการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี คือการสอนโดยเน้นรูปแบบ (Form-Focused Instruction หรือ FFI)

การสอนโดยเน้นรูปแบบมีพัฒนาการมาจากแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ตระหนักว่ากระบวนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความหมาย (meaning-focused instruction) ยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์ (grammatical competence) ในระดับสูงได้ ดังนั้นการสอนโดยเน้นรูปแบบในระยะแรกจึงเกิดขึ้นเพื่อใช้สอนไวยากรณ์ และแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทที่หนึ่งคือการสอนตัวภาษา (linguistic elements) หรือไวยากรณ์นั่นเอง ผู้เรียนจะซึมซับไวยากรณ์ในระหว่างการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (communicative activities) การสอนที่เน้นรูปแบบในลักษณะนี้เรียกว่าการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสาร (Focus on Form หรือ FonF) (DeKeyser, 1998; Ellis, 2001; Long, 1991; Norris & Ortega, 2000) ประเภทที่สอง คือ การมุ่งสอนไวยากรณ์ในบทเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับการสอนไวยากรณ์โดยเฉพาะ (Focus on Forms หรือ FonFs) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นบทเรียนหรือแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมที่ไม่ได้มุ่งเน้นการสื่อสาร (non-communicative activities) Ellis (2001) ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ทั้งสองแบบไว้ว่า การเรียนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมองว่าตัวเองเป็นผู้ใช้ภาษาหรือภาษาเป็นเครื่องมือ (tool) ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่สำหรับการเรียนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารนั้น ผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อใช้สื่อสาร แต่เพื่อการเรียนรู้เท่านั้น

ต่อมาจึงมีผู้นำแนวคิดของการสอนโดยเน้นรูปแบบไปประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์ (Laufer, 2005; 2006) ดังนั้นตัวภาษา (linguistic elements) หรือไวยากรณ์ที่ใช้สอนก็จะหมายถึงคำศัพท์นั่นเอง การสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารจึงหมายถึงการสอดแทรกการสอนคำศัพท์ในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร คือ การสอนคำศัพท์โดยกำหนดให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์เป็นเป้าหมายหลัก มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีการสอนที่สอดคล้องกับการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสาร (Oxford

& Crookall, 1990; Oxford & Scarcella, 1994; Shen, 2003) เช่น การสอนคำศัพท์จากบริบท (contextualizing) ซึ่งเป็นการสอนคำศัพท์จากบริบทการสื่อสาร คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และการสอนคำศัพท์แบบไม่รู้ตัว (implicit) หรือ แบบบังเอิญ (incidental) การสอนรูปแบบนี้ผู้เรียนจะเกิดการซึมซับความรู้คำศัพท์จากการทำกิจกรรมหรือชิ้นงานที่มีคำศัพท์เป้าหมายประกอบอยู่โดยที่ผู้เรียนไม่ได้ตั้งใจเป้าหมายว่าจะต้องเรียนรู้คำศัพท์นั้นๆ ส่วนวิธีการที่สอดคล้องกับการสอนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร (Oxford & Crookall, 1990; Oxford & Scarcella, 1994; Shen, 2003) เช่น การสอนคำศัพท์ที่ไม่อิงบริบทการสื่อสาร (decontextualizing) เป็นการสอนคำศัพท์จากการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่เน้นคำศัพท์เป้าหมายโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องของ นักวิชาการหลายท่าน (Ellis et al., 2002 อ้างอิงใน Doughty & Varela, 1998; Lightbown & Spada, 1990; VanPatten, 1990) เห็นพ้องต้องกันว่าวิธีการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการสอนภาษามากกว่า เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ผ่านบริบทและเป็นความเข้าใจที่เกิดจากบริบท ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาได้อย่างแท้จริงและสามารถนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมองว่าวิธีการสอนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารนั้นเป็นวิธีการสอนที่ล้าสมัย แต่ในทางกลับกันก็มีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังคงเชื่อว่าวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการสอนคำศัพท์โดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารยังคงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนระดับมัธยมปลาย (Jahangard, 2010; Laufer, 2006; Laufer & Rozovski-Roitblat, 2011)

Laufer (2006) เป็นผู้ริเริ่มศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนเน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารและการสอนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร โดยพบว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่า และยังอธิบายเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารนั้นยังจำเป็นต่อการเรียนรู้คำศัพท์ในบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเรียนรู้คำศัพท์จากตัวป้อน (input) ที่หลากหลายในบริบทของการเรียนรู้ของเจ้าของภาษาซึ่งมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก จึงสรุปได้ว่าแม้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารนั้นจะเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างล้าสมัย แต่ในทางกลับกันวิธีการสอนนี้ยังคงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนที่ครูผู้สอนไม่ควรมองข้าม

จากการศึกษาค้นคว้าการสอนคำศัพท์โดยใช้วิธีการสอนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารและรูปแบบการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องนั้น พบกิจกรรมหลากหลาย เช่น การใช้รายการคำศัพท์

(word list) พร้อมความหมายในภาษาแม่ (Prince, 1996) และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คำศัพท์ ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้องค์ประกอบของคำศัพท์ เช่น ตัวสะกด และ หน้าของคำในประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้เลือกตอบคำถามทำแบบฝึกหัดหาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันกับคำศัพท์เป้าหมาย (synonym) (Groot, 2000)

จากความสำคัญของคำศัพท์ที่มีต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเชิงวิชาการ และวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ รวมถึงปัญหาที่นักศึกษามีความรู้คำศัพท์พื้นฐานน้อยกว่า 2,000 คำที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรรู้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารจะช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์เบื้องต้นให้แก่นักศึกษาเพื่อให้อ่านตำราหรือสิ่งพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษได้ รวมทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษได้ วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งทักษะสร้างและทักษะรับของนักศึกษาที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำและพื้นฐานสูงหลังได้รับวิธีการสอนดังกล่าว รวมทั้งศึกษาความคงทนของความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาครั้งนี้ยังสามารถใช้สนับสนุนผลการวิจัยที่ใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารว่าสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาได้

คำถามวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของนักศึกษาที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำและพื้นฐานสูงหลังได้รับวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. ความคงทนของความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) กล่าวคือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เป็นวิชาเลือก ซึ่งมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 56 คน นักศึกษาเหล่านี้ผ่านการเรียนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ 2 วิชาแล้ว ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักศึกษามีความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงจัดให้มีการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ (Chase, 2011) ของสำนักพิมพ์ Cengage Learning ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบสามารถทำให้ทราบระดับของผู้เรียน 5 ระดับ ดังนี้

< 20	เทียบได้กับ	elementary
20-29	เทียบได้กับ	pre-intermediate
30-39	เทียบได้กับ	intermediate
40-45	เทียบได้กับ	advanced
> 46	เทียบได้กับ	very advanced

คะแนนที่ได้จากการทดสอบพบว่า มีนักศึกษา 2 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษา 25 คน ได้คะแนนต่ำกว่า 20 ซึ่งอยู่ในระดับ elementary คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในกลุ่มนี้คือ 13.08 และ 2) นักศึกษา 31 คน ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 20-29 ซึ่งเป็นระดับ pre-intermediate นักศึกษาในกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ย 24.84 แต่เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทดลองสอนและการสอบหลังการสอน พบว่าเหลือนักศึกษาเพียง 39 คนที่มีคะแนนสอบครบทั้งสองครั้ง ซึ่งเมื่อแยกตามแบบทดสอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษข้างต้น มีนักศึกษา 20 คนที่อยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่า 20 เมื่อหาคะแนนเฉลี่ยใหม่พบว่า นักศึกษาในกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ย 14.4 และมีนักศึกษาที่อยู่ในระดับคะแนน 20-29 เพียง 19 คน โดยคะแนนเฉลี่ยใหม่ของนักศึกษาในกลุ่มนี้คือ 26.6 เมื่อคำนวณความต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มโดยใช้ t-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.00 ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงจัดให้กลุ่มตัวอย่างมี 2 ระดับความสามารถคือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่มีความสามารถพื้นฐานสูง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือวิจัย 3 ประเภท ดังนี้

2.1 คำศัพท์เป้าหมาย

คำศัพท์เป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้มาจากคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกจากบทคัดย่อและข่าวที่เกี่ยวข้องกับวิจัยด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งนักศึกษาแต่ละคนต้องอ่าน โดยเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่อยู่ใน 2000 คำพื้นฐานของ General Service List โดยนักศึกษาตรวจสอบคำศัพท์จากโปรแกรม Lextutor ในเบื้องต้นมีคำศัพท์ทั้งหมด 310 คำที่นักศึกษาระบุว่าเป็นคำศัพท์ที่ตนไม่รู้ความหมาย จากนั้นผู้วิจัยได้นำคำศัพท์เหล่านั้นมาหาคำที่ซ้ำกัน ได้คำศัพท์เป้าหมาย 100 คำ ได้แก่ คำนาม 30 คำ คำกริยา 29 คำ คำคุณศัพท์ 24 คำ

คำกริยาวิเศษณ์ 10 คำ และคำบุพบท 7 คำ และนำคำศัพท์ทั้งหมดไปสร้างแผนการสอนคำศัพท์ เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

2.2 แผนการสอน

แผนการสอนที่ใช้มี 2 ชุด ชุดแรกเป็นแผนปรับพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์เพื่อใช้สอน 4 ชั่วโมง และชุดที่สองคือแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร 15 ชั่วโมง แผนการสอนทั้งหมดใช้สอนก่อนการสอนอ่านบทคัดย่อและข่าวของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเฉพาะส่วนของคำศัพท์ แผนการสอนทั้งหมดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 แผนปรับพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์

ก่อนทำการทดลองสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทำการปรับพื้นฐานให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการสอนทั้งหมด 4 แผน ประกอบด้วย 1) verbs and nouns 2) adjectives 3) adverbs 4) prefixes and suffixes ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานคำศัพท์ก่อนการเรียนคำศัพท์ และเนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกมาดังกล่าวจะช่วยให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแยกแยะประเภทของคำศัพท์ที่พบบ่อยและเข้าใจความหมายและประเภทคำศัพท์จาก prefix และ suffix ที่พบในเบื้องต้นได้ ในแผนการสอนชุดนี้ผู้วิจัยได้มีการอธิบายถึงลักษณะคำศัพท์แต่ละประเภท ประกอบกับให้เห็นตัวอย่างการใช้คำศัพท์ประเภทนั้นๆ และทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์หลังเรียนเสร็จแต่ละบทเรียนด้วย เช่น การหาคำนามในประโยค การแต่งประโยคจากคำคุณศัพท์ที่กำหนดให้ การจับคู่ prefix และ suffix กับความหมายที่ถูกต้อง

2.2.2 แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้แบ่งคำศัพท์เป้าหมาย 100 คำ ออกเป็น 10 ชุด ชุดละ 10 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ครบทั้ง 4 ประเภทเพื่อนำคำศัพท์ดังกล่าวมาสร้างแผนการสอน 15 แผน คือ 1) แผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร 10 แผน ในแผนการสอนนี้จะเน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมการเรียนเน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารในเชิงรับ เช่น การดูรายการคำศัพท์ การอ่านบัตรคำศัพท์ การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเขียนตามคำบอกอักษรไขว้ 2) แผนการทบทวนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร 5 แผน แผนการสอนนี้จะเน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้คำศัพท์ในเชิงสร้าง ซึ่งใช้หลังสอนคำศัพท์เสร็จทุกๆสองชุด โดยการทบทวนคำศัพท์ 20 คำที่สอนไปแล้ว และจะมุ่งให้กลุ่มตัวอย่างนำคำศัพท์ไปเติมลงในช่องว่างในประโยคที่กำหนดให้

2.3 แบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษาคำครั้งนี้เป็นแบบปรนัย ทดสอบคำศัพท์เป้าหมายทั้งหมด 100 คำ ซึ่งเป็นการวัดความรู้ด้านคำศัพท์เชิงสร้าง 100 ข้อ และความรู้เชิงรับ 100 ข้อ โดยนำไปใช้ในการทดสอบหลังการสอนทันทีและทดสอบความคงทนหลังการสอน 4 สัปดาห์ เพื่อหลีกเลี่ยงการนำความรู้จากแบบทดสอบไปใช้กับอีกแบบทดสอบหนึ่ง (order effect) ผู้วิจัยจึงจัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเชิงสร้างก่อนเชิงรับ ตัวอย่างของข้อสอบมีดังต่อไปนี้

ความรู้เชิงสร้าง 1) The results of his research _____ our original theory.

- a. integrate b. prevent c. produce d. support

ความรู้เชิงรับ 1) ปริมาณ, จำนวน

- a. amount b. effort c. influence d. damage

จากนั้นนำข้อสอบไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษและการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมของข้อสอบ และแก้ไขตามคำแนะนำ กล่าวคือ ในตอนที่ 1 แก้ไขคำศัพท์ในประโยคให้ง่ายขึ้นและปรับตัวเลือกให้เป็นคำศัพท์ที่สอดคล้องกันมากขึ้น ส่วนในตอนที่ 2 แก้ไขความหมายของคำศัพท์ให้ถูกต้องและปรับตัวเลือกให้เหมาะสม โดยไม่ใช้คำศัพท์ซ้ำๆกันมากเกินไปในข้อที่ถูกจัดอยู่ใกล้กัน ซึ่งข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น Cronbach เท่ากับ 0.95 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย จึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนปรับปรุงพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์ 4 ชั่วโมงและแผนการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร 15 ชั่วโมงตามลำดับ หลังเรียนคำศัพท์ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการสอนทันที และทดสอบความคงทนของคำศัพท์หลังเรียน 4 สัปดาห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบทดสอบปรนัย โดยการหาค่าเฉลี่ยสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ Paired sample t-test และหาขนาดของผล (effect size) ของคะแนนทดสอบโดยวิเคราะห์คะแนนทั้งหลังการสอนทันทีและความคงทนของคำศัพท์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยดังกล่าวต่อไปนี้
คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้างของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำและกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงหลังได้รับวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร 2) ความคงทนของความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังได้รับวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired sample *t*-test และขนาดของผล (effect size) พบว่าในภาพรวม (ตาราง 1) คะแนนทดสอบคำศัพท์หลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงสูงกว่าคะแนนทดสอบคำศัพท์หลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำทั้งในความรู้เชิงรับและเชิงสร้าง (ร้อยละ 78.74 และ 65.55) ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00* และมีค่าขนาดผลในระดับ 'ใหญ่' (1.25) หากสังเกตรายละเอียดในแต่ละประเภทความรู้จะเห็นได้ว่าในความรู้เชิงรับ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสามารถจำคำนาม (ร้อยละ 94.39 และ 85.50) และคำกริยาได้ดีที่สุด (ร้อยละ 93.83 และ 78.10) ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง (S.D. = 5.88 และ 7.67) จะเกาะกลุ่มกันมากกว่าคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ (S.D. = 12.67 และ 15.43) แต่ประเภทของคำที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงจำได้น้อยที่สุดคือ คำกริยาวิเศษณ์ (ร้อยละ 83.16) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำจำคำบุพบทได้น้อยที่สุด (ร้อยละ 67.86) ส่วนด้านความรู้เชิงสร้างนั้น ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มสามารถเรียนรู้คำคุณศัพท์ (ร้อยละ 71.71 และ 59.79) และคำนามได้ดีที่สุด (ร้อยละ 69.12 และ 57.83) แต่จะสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงเรียนรู้คำกริยาได้น้อยที่สุด (ร้อยละ 58.62) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำจำคำบุพบทได้น้อยที่สุดเช่นเดียวกับความรู้เชิงรับ (ร้อยละ 46.43)

จากผลการทดสอบดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจำคำศัพท์เป้าหมายได้มาก และเห็นได้ชัดว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มสามารถเรียนรู้คำศัพท์ในเชิงรับได้ดีกว่าเชิงสร้าง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจำคำนามและคำกริยาได้ดีในเชิงรับและเรียนรู้คำนามและคำคุณศัพท์ได้

ดีในเชิงสร้าง ส่วนคำกริยาวิเศษณ์และคำบุพบทเป็นประเภทของคำที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำเรียนรู้ได้น้อยทั้งสองประเภทความรู้

ตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบหลังการสอนทันทีของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

		กลุ่ม A		กลุ่ม B		t	df	Sig. (2-tailed)	Effect Size
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.				
ความรู้เชิงรับ	คำนาม	94.39%	5.88	85.50%	12.67	-2.83	27.13	0.01*	1.09
	คำกริยา	93.83%	7.67	78.10%	15.43	-4.06	28.17	0.00*	1.53
	คำคุณศัพท์	91.89%	7.79	73.75%	13.73	-5.11	30.39	0.00*	1.85
	คำกริยาวิเศษณ์	83.16%	12.5	68.50%	24.12	-2.4	28.82	0.02*	0.89
	คำบุพบท	87.97%	14.49	67.86%	26.17	-2.99	29.95	0.01*	1.09
	รวม	92.05%	6.8	77.60%	13.66	-4.15	37	0.00*	1.36
ความรู้เชิงสร้าง	คำนาม	69.12%	15.59	57.83%	13.56	-2.42	37	0.02*	0.8
	คำกริยา	58.62%	15.51	47.41%	16.48	-2.18	37	0.04*	0.72
	คำคุณศัพท์	71.71%	13.79	59.79%	13.54	-2.72	37	0.01*	0.89
	คำกริยาวิเศษณ์	60.53%	17.47	48.00%	18.52	-2.17	37	0.04*	0.71
	คำบุพบท	63.16%	16.71	46.43%	23.12	-2.58	37	0.01*	0.85
	รวม	65.42%	12.76	53.50%	12.48	-2.95	37	0.01*	0.97
	รวมทั้งหมด	78.74%	9.14	65.55%	12.23	-3.8	37	0.00*	1.25

หมายเหตุ: กลุ่ม A = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูง กลุ่ม B = กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ

2. ความคงทนของความรู้ด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

หลังจากผู้เรียนได้รับวิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารผ่านไป 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทดสอบความคงทนด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง และนำผลคะแนนของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ความแตกต่างกับคะแนนทดสอบหลังการสอนทันทีที่เห็นได้จากตาราง 2 ที่แสดงการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม จะเห็นได้ว่าในภาพรวมคะแนนความคงทนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานสูงลดลงจากคะแนนทดสอบหลังการสอนทันทีอย่างไม่น่าสำคัญทางสถิติ จากร้อยละ 78 เหลือร้อยละ 76.61 ซึ่งมีค่าขนาดของผลในระดับ 'กลาง'

(0.63) แต่จะเห็นได้ว่าคะแนนคำกริยาวิเศษณ์ของกลุ่มนี้ลดลงจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ จากร้อยละ 71.84 เหลือร้อยละ 66.32 ซึ่งมีขนาดผลความแตกต่างในระดับ 'ใหญ่' และคำบุพบทก็ลดลงเช่นกัน จากเดิมร้อยละ 75.56 เหลือร้อยละ 71.05 โดยมีค่าขนาดผลในระดัับ 'กลาง' ในขณะที่คะแนนภาพรวมความคงทนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.00* และมีค่าขนาดผลในระดับ 'ใหญ่' (1.53) โดยลดลงจากร้อยละ 65.55 เหลือร้อยละ 61.96 และเมื่อพิจารณาคะแนนในแต่ละประเภทคำพบว่าค่านามเป็นประเภทของคำที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำทำได้ลดลงจากร้อยละ 71.67 เหลือร้อยละ 68 ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่าขนาดผลในระดับ 'ใหญ่' (1.47) และคำกริยาลดจากร้อยละ 62.76 เหลือร้อยละ 57.50 ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีค่าขนาดผลในระดับ 'ใหญ่' เช่นกัน

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบหลังการสอนทันทีและความคงทนด้านคำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

		หลังสอนทันที		ความคงทน		t	df	Sig. (2- tailed)	Effect Size
		คะแนนรวม		คะแนนรวม					
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.				
กลุ่ม A	ค่านาม	81.75%	10.11	80.44%	15.28	0.52	18	0.61	0.25
	คำกริยา	76.23%	10.81	74.41%	14.27	1.24	18	0.23	0.58
	คำคุณศัพท์	81.80%	8.53	80.37%	12.05	0.72	18	0.48	0.34
	คำกริยาวิเศษณ์	71.84%	11.93	66.32%	13.52	2.01	18	0.06	0.95
	คำบุพบท	75.56%	13.32	71.05%	15.88	1.56	18	0.14	0.74
	รวม	78.74%	9.14	76.61%	12.76	1.33	18	0.20	0.63
กลุ่ม B	ค่านาม	71.67%	12.30	68.00%	12.96	3.20	19	0.01*	1.47
	คำกริยา	62.76%	14.59	57.50%	16.11	2.75	19	0.01*	1.26
	คำคุณศัพท์	66.77%	11.34	64.06%	14.90	1.52	19	0.15	0.70
	คำกริยาวิเศษณ์	58.25%	17.34	54.50%	18.13	1.05	19	0.31	0.48
	คำบุพบท	57.14%	21.37	58.21%	22.97	-0.27	19	0.79	-0.12
	รวม	65.55%	12.23	61.98%	14.09	3.33	19	0.00*	1.53

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสารที่มีต่อความรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าวิธีการสอนคำศัพท์ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม เรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้เชิงรับ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยต่างๆที่พบผลลัพธ์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Stoddard, 1929; Waring, 1997 อ้างอิงใน Laufer, 2005) รวมทั้งงานวิจัยของ Zhou (2010) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์เชิงวิชาการในเชิงรับและเชิงสร้างของนักเรียนชาวจีน ซึ่งพบว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์เชิงวิชาการในเชิงรับมากกว่าเชิงสร้าง Melka (1997) และ Laufer (2005) ได้ให้เหตุผลว่าการที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความรู้คำศัพท์ในเชิงรับมากกว่าเชิงสร้างนั้นอาจเป็นเพราะความรู้ในเชิงสร้างนั้นยากกว่าเชิงรับเนื่องจากความรู้คำศัพท์เชิงสร้างจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เช่น การออกเสียง การสะกดคำ การใช้คำปรากฏรวม และการใช้คำให้ถูกต้องกับภาษาเฉพาะกลุ่ม (register) นอกจากนี้ยังเกิดจากการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสในการฝึกใช้คำศัพท์มากเท่ากับโอกาสที่จะพบคำศัพท์ในตัวป้อนจากบริบทที่หลากหลาย (Laufer, 2005) นอกจากนี้ยังพบว่าคำกริยาวิเศษณ์และคำบุพบทยังเป็นประเภทคำที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนในความรู้เชิงรับ และคำกริยาและคำบุพบทเป็นปัญหาในความรู้เชิงสร้าง เมื่อผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อสอบของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มพบว่า คำกริยาวิเศษณ์ในทักษะรับที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่อาจมีสาเหตุจากการสับสนความหมายคำศัพท์ประเภทดังกล่าวซึ่งมีความใกล้เคียงกัน เช่น *comparatively* หมายถึง เมื่อเปรียบเทียบ...กับอีกสิ่งหนึ่ง และ *respectively* หมายถึง ตามลำดับ ส่วนคำบุพบท เช่น *among* *against* และ *throughout* ที่ยังเป็นปัญหาในทั้งสองประเภทความรู้นั้นอาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศโดยส่วนมากมักประสบปัญหาในการใช้คำประเภทนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tahaine (2010) และ Bennui (2008) ที่ให้เหตุผลว่าเกิดจากอิทธิพลจากภาษาแม่ของผู้เรียนซึ่งมีการใช้คำบุพบทที่แตกต่างออกไปจากภาษาอังกฤษ

และแม้ว่าความคงทนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มหลังการสอนคำศัพท์ผ่านไป 4 สัปดาห์จะลดลงก็ตาม แต่ก็พบว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มยังคงเรียนรู้คำศัพท์ในเชิงรับได้ดีกว่าเชิงสร้าง และผลคะแนนความคงทนด้านคำศัพท์ยังชี้ให้เห็นว่า คำนามและคำกริยายังเป็นประเภทคำที่เป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำ เนื่องจากมีคะแนนความคงทนลดลงจากคะแนนหลังการสอนทันทีค่อนข้างมาก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า จำนวนคำศัพท์เป้าหมายที่ผู้วิจัยได้เลือกมานั้น เป็นคำนามและคำกริยามากกว่าคำศัพท์ประเภทอื่นๆ ทำให้ค่าคะแนนของคำศัพท์ทั้ง

สองประเภทลดลงอย่างเห็นได้ชัดที่สุด อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อสอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถพื้นฐานต่ำพบว่า มีคำนามที่เป็นปัญหาซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำนามธรรม เช่น combination, condition, improvement, management, และ effort เป็นต้น และคำกริยาที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่มักจะเป็นคำที่ผู้เรียนอาจจะสับสนความหมายที่เรียนในครั้งนี้นับกับความหมายดั้งเดิม เช่น carry out ซึ่งเป็นคำกริยาลึ แต่ผู้เรียนอาจแปลคำว่า carry เพียงคำเดียว และคำกริยาบางคำก็อาจไม่ได้พบบ่อยมากนัก เช่น encourage รวมถึงคำกริยาที่อาจแปลได้หลายความหมาย เช่น state เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการสอนและการวิจัย

1. ควรพิจารณาสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มักมองข้าม เช่น คำบุพบทและคำกริยาวิเศษณ์ เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่จะเลือกจำคำศัพท์ที่เจอบ่อยมากกว่า เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา
2. เน้นให้ผู้เรียนฝึกทำกิจกรรมการเรียนคำศัพท์ในเชิงสร้าง เพื่อให้สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้มากขึ้น เช่น การเขียนตามคำบอก การเติมคำในช่องว่างในประโยคที่กำหนดให้ การให้ความหมายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษจากบัตรคำภาษาไทย เป็นต้น
3. ควรจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนด้วย ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะให้เห็นค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น
4. ทดลองเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนระหว่างการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบผ่านกิจกรรมการสื่อสารและการเรียนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- Alderson, J. C. (2005). *Diagnosing foreign language proficiency*. London: Continuum.
- Bennui, P. (2008). A study Of L1 interference in the writing of Thai EFL students. *Malaysian Journal of ELT Research*, 4, 72-102.
- Chase, R. T. (2011). *World English placement test package*, Heinle: Cengage Learning.
- Coxhead, A. (2000). A new academic word list. *TESOL Quarterly*, 34, 213-238.
- DeKeyser, R. M. (1988). Beyond focus on form: Cognitive perspective on learning and practical second language grammar. In C. Doughty & J. Williams (Eds.), *Focus*

- on form in classroom second language acquisition* (pp. 42-63). Cambridge: Cambridge University Press.
- Doughty, C., & Varela, E. (1998). Communication focus on form. In C. Doughty and J. Williams (Eds.), *Focus on form in classroom second language acquisition* (pp. 114-138). Cambridge: Cambridge University Press.
- Ellis, R. (Ed.). (2001). *Form-focused instruction and second language learning*. A supplement to *language learning* 51: supplement 1.
- Groot, P. J. M. (2000, May). Computer assisted second language vocabulary acquisition. *Language Learning and Technology*, 4(1), 60-81.
- Jahangard, A. (2010, January). Form-focused second language vocabulary learning as the predictor of EFL achievement: a case for translation in a longitudinal study. *The Modern Journal of Applied Linguistics*. 40-75.
- Laufer, B. (1991). How much lexis is necessary for reading comprehension?. In P. Arnaud & H. Bejoint (Eds.), *Vocabulary and applied linguistics*. London: Macmillan.
- Laufer, B. (2005). Focus on form in second language vocabulary learning. *Eurosla yearbook*, 223-250. John Benjamins Publishing Company.
- Laufer, B. (2006). Comparing focus on form and focus on forms in second-language vocabulary learning. *The Canadian Modern Language Review*, 149-166.
- Laufer, B., & Rozovski-Roitblat, B. (2011). Incidental vocabulary acquisition: The effects of task type, word occurrence and their combination. *Language Teaching Research*, 15(4), 391-411.
- Lightbown, P., & Spada, N. (1990). Focus on form and corrective feedback in communicative language teaching: Effects on second language learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(4), 429-488.
- Long, M. (1991). Focus on form: A design feature in language teaching methodology. In K. de Bot, R. Ginsberg, & C. Kramsh (Eds.), *Foreign language research in cross-cultural perspective* (pp. 39-52). Amsterdam: John Benjamins.

- Melka, F. (1997). Receptive vs. productive aspects of vocabulary. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: description, acquisition, and pedagogy* (pp. 84-102). Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Newbury House.
- Nation, I. S. P., & Waring, R. (1997). Vocabulary size, text coverage, and word lists. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: description, acquisition, and pedagogy* (pp. 6-19). Cambridge: Cambridge University Press.
- Norris, J., & Ortega, L. (2000). Effectiveness of L2 instruction: A research synthesis and quantitative meta analysis. *Language Learning*, 50, 417-528.
- Oxford, R., & Crookall, D. (1990, March). Vocabulary learning: A critical analysis of techniques. *TESL Canada Journal*, 7(2), 9-30.
- Oxford, R., & Scarcella, R. (1994). Second language vocabulary learning among adults: state of the art in vocabulary instruction. *System*, 22(2), 231-243.
- Prapphal, K. (2001). *English proficiency of Thai learners and directions of English teaching and learning in Thailand*. Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.
- Prince, P. (1996). Second language vocabulary learning: the role of context versus translation as a function of proficiency. *The Modern Language Journal*, 80, 478-493.
- Sagarik, P. (1978). *English for academic purposes in Thailand: An overview*. Paper presented at the national EAP conference, April 24-26, Chulalongkorn University, Thailand.
- Schmitt, N. (2010). *Researching vocabulary: A vocabulary research manual*. Palgrave Macmillan.
- Shen, W. W. (2003, November). Current trends of vocabulary teaching and learning strategies for EFL settings. *Feng Chia Journal of Humanities and Social Sciences*. China: Feng Chia University.
- Srisa-arn, W. (1998). *Global education, borderless world*. Nakhon Ratchasima: Center for International Affairs, Suranaree University of Technology.

- Tahaineh, Y. S. (2010, January). Arab EFL university students' errors in the use of prepositions. *The Modern Journal of Applied Linguistics*. 76- 112.
- VanPatten, B. (1990). Attending to form and content in the input: An experiment in consciousness. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(3), 287-301.
- West, M. (1953). *A general service list of English words*. London: Longman, Green and Co.
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Arnold.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวปารัต อุศมา	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5511121024	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2553
สาขาวิชาภาษาเพื่อการพัฒนา		

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ปารัต อุศมา และชลลดา เลหาวิริยานนท์. (2558, มกราคม-มิถุนายน). ผลการใช้วิธีการสอนคำศัพท์เน้นรูปแบบโดยไม่ใช่กิจกรรมการสื่อสารที่มีต่อความรู้คำศัพท์เชิงรับและเชิงสร้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*, 7(1).